

گه شتيگ به ميژوو و راماني يارساندا

گەشتىك بە مېژوو و پامانى يارساندا

نووسين و تۆژينهوه: محەممەد مورادى (باقلاوايى)

(كۆمەلى بابەت و بۆچوون لەسەر ھزر و بىرى يارى بە
ھەلسەنگاندىن لەگەل ھەندى ھزر و بىرى دىكەدا)

سرشناسه: مرادی، محمد، ۱۳۶۵ * عنوان و نام پدیدآور: گهشتیک به میژوو و رامانی یارساندا: کومه‌لی بابهت و بو چوون له‌سه‌ر هزر و بیرری یاری به هه‌له‌سه‌نگداندن له‌گه‌ل هه‌ندی هزر و بیرری دیکه‌دا/ نووسین و توژینه‌وه: محهممه‌د مورادی (باقلاوایی)؛ پید‌اچوونه‌وه ئیبراهیم مورادی. * مشخصات نشر: سنندج: کانی کتیب، ۱۳۹۶. * مشخصات ظاهری: ۱۰۶ ص؛ ۱۹×۹/۵ س.م. * شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۷۹۷-۰۸-۱ * وضعیت فهرست نویسی: فیپا * یادداشت: کردی. * موضوع: آداب و رسوم و زندگی اجتماعی * موضوع: Social life and customs -- (Iran: Province) Kermanshahan * موضوع: اهل حق -- ایران * رده بندی کنگره: ۱۳۹۶: ۹۳۶/۴/م۳۶/۴ BP۲۴۱۰۴۸۵ * رده بندی دیویی: ۲۹۷/۵۳۸۷ * شماره کتابشناسی ملی: ۴۹۱۰۴۸۵

گهشتیک به میژوو و رامانی یارساندا

نووسەر: محهممه‌د مورادی (باقلاوایی)

پید‌اچوونه‌وه: ئیبراهیم مورادی

په‌ره‌پرازین: ئەمیر نه‌حوی

رووبه‌رگ: چیا فه‌تحی

بلاوگه: کانی کتیب

چاودێری چاپ: شوان تاهیری

نۆره‌ی چاپ: یه‌که‌م ۱۳۹۶

ئه‌ژمار: ۱۰۰۰

نرخ: ۵۰۰۰ تمه‌ن

شابه‌ک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۷۹۷-۰۸-۱

ناوه‌ندی بلاوکردنه‌وه: سنه، پاساژی عیژه‌تی، په‌خش‌انگای کانی کتیب

+۹۸-۸۷-۳۳۱۵۲۵۶۸

+۹۸-۹۱۸۱۷۱۷۲۵۷

kani.kteb@gmail.com

پیشکش به:

هه موو بیریکی ئازاد و کراوه

پیرست

- پیشہ کی ۹
- میٹرووی سہرہ لڈانی شوپی یارسان یان ئەھلی ھەق ۱۳
- سولتان ئیسحاق و ئۆلی یارسان ۲۳
- جامہ پۆشی ۳۳
- دۆنادۆن یان گوورانی رۆح لە روانگە یارسانہ کانہوہ ۳۵
- سہر سپیری و جہوزشکنان ۴۱
- رۆژووی مہرہنۆ و جیژنی خاوەنکار ۴۷
- سوئل و روانگە یارسان لە مہبارہوہ ۵۵
- ئافراندن لە روانگە یارسانہوہ ۵۹
- حەفتەن یان حەوت ئەمشاسپەندی یارسان ۷۳
- چوارچیوہ و کۆلہ کە ی ئایینی یارسان ۸۱
- قوربانی کردن لە ئۆلی یارساندا ۸۷
- ئامیری موسیقا و روانگە یارسان لە مہبارہوہ ۹۳
- سہرچاوە کان ۱۰۱

پیشہ کی

ٹائینی یارسان وہک ئیزدی و ہندی ئولی دیکہ،
پاشماوہی میتراہیہ و پیش زابین واتہ بہری ہاتنی
مہسیح، ہہموو ئاریہکان لہ سہر ٹائینی میتراہی بوون
و ئەم ٹائینہ گری دراوی یہزدان و خودا بووہ؛ ہہربوہ
لہ باری میژنہی خوداپہرستیہوہ گہلیک لہ زہردہشتیش
کۆنترہ. میتانیہکان کہ ہندی لہ میژوونوسان وہک
باوانی کورد دەیانناسن، لہ سہر ئولی میتراہی بوون و
دواتر میدیہکانیش لہ سہر ہہمان ریچکە سہریان بہست
بہ یہزدان پہرستیہوہ و کردیان بہ ئولی سہردہست لہ
نیو دەسەلاتہ کہیاندا. پاشماوہی ٹائینی میتراہی لہم ٹائینہ
کوردہبیہدا بہ روونی بہرچاو دەکہوئت؛ کراس گۆری
یان دۆنادۆن، باوہر بہ دوو ہیزی ہہقدژ(خیر و شہر)،
ہہروہا پیروزی ئاگر، رۆژ و دانانی قوربانی بو ئەوانہی

له ژيان دا نه ماون لهو نه ريتانهن كه له ميژوهه هه تا ئه مرږو
 تاكي ياري لهو ئاينه كوڼهوه به ميراني وه گرگرتووه و به
 شوين خويا كيشي كړدووه.

هاوبه شي ئه م پيروزيانته يارسان له گه ل ئيزدي و
 مه زده كي و هه لاوي يان درووزيدا پيشانده ري ئه وه يه كه
 له رابردوودا ئه م هه ريمان له سهر يه ك ئاين بوونه و له
 يه ك چاوكه تينوويه تي روحي خويان ده شكاند، ئه گه ريش
 ئيستاكه جودايي ساده و ساكار له نيوانياندا هه بيت، هي
 دوور كه وتنه وه يه له باري جوگرافيه وه؛ چونكه به هاتني
 ئيسلام ليك داده برين و به گويره ي پيوستي روژ هه ندي
 شتيان له گه ل ئايني سهرده ست يان هي دراوسيكانيان
 ريك خستووه.

يارسان كه له بري شوين به كاكه يي به ناوبانگن ئولي
 يه كتاپه رستيبه و باوه ريان به خوداي تاك و ته نيا هه يه،
 ئه لبت نه له سهر ريبازي مزگيني و هاتني پيغه مبه ري
 كه فه رمانكي يه زداني به نييت. ئه وان وه ك ئيزديه كان
 له سهر ريبازي ئه و هه وت پيرن كه به وردبوونه وه له
 ژيان هه موو پيوستي و هه وجه ي خه لكيان له بازنه ي
 كه لام ي پيروزا دارشتووه و كړدويانته به رووناكي ژيان
 بو تاكي يارسان. له م ئوله دا ترس له مردن كه مړه نغه و

به هۆی باوهر به دۆنادۆن و هاتنهوهیان بۆ دنیا له کراسی دیکه‌دا ئیدی هیواپراو نین که له بهرزخ بمیننهوه هه‌تا په‌سالانی، چونکه سه‌رله‌نۆ پاش مهرگ له به‌رگی دیکه‌دا دیننهوه دنیا و ژیان ده‌ست پێ‌ده‌که‌نهوه هه‌تا رۆحیان پاقر ده‌بیتهوه، یانی چه‌رخه‌ی ژیا‌نی تاک قه‌د راناوه‌ستی‌ت و له گه‌ر و سوور ناکه‌وێت.

له کن یارسانه‌کان بناغه‌ی خێر و شه‌ر خودایه و هه‌موو شتی له‌ویوه سه‌رچاوه ده‌گرێت و مرۆف به‌ ئاوه‌ز و تیگه‌یشتن یه‌کیک له‌ دوو رێگه‌یه بژارده ده‌کات، هه‌ربۆیه له‌م شیوازه‌شیاندا وه‌ک ئیزدییه‌کان وه‌هان و ئەم لیکچوونه‌ش نیشانه‌ی ئەوه‌یه که بنه‌مایه‌کی هاوبه‌شیان هه‌بووه. ئەلبه‌ت هه‌ندی له‌ زانا‌کان و میژوونووسان برۆیان وه‌هایه که یارسانه‌کان پاشماوه‌ی خوهره‌م‌دینه‌کانن، چونکه ئەمانیش وه‌ک ئەوان سوێلیان هه‌یه و ریشیان ئەتاشن که هه‌مان دروشمه که‌وا قه‌له‌نده‌رییه‌کان بۆ دژایه‌تی‌کردنی نه‌ریتی عه‌ره‌ب که سوێلیان ئەتاشی و ریشیان ده‌هێشتهوه. هه‌روه‌ها کیشی هه‌لبه‌سته‌کانیان که له‌ خشته‌یکی ئازادی شی‌عری پێش ئیسلامدا خۆی ده‌بینیتهوه، ئەوه پیشان ئەدات که به‌ هه‌موو کاریگه‌ریی که‌وا ئیسلام له‌م ئایینه‌دا کردوویه هێشتا هه‌ر رۆومه‌تی

سەرەکی کەونی خۆی پاراستوو. ئەگەرچی رای جیاواز
لە سەریان هەیه که بۆ کام بنەرەتی ئایینی دەگەرینەوه،
بەلام ئەمان بە زۆری خۆیان وهک ئایینیکی سەربەخۆ
دەناسینن که هەر لە سەرەتای دنیاوه هەبوونه.

میژووی سەرھەلدانی شۆپی یارسان یان ئەھلی ھەق

زۆربەى توێژەران و میژوونووسان لەو برۆایەدا بوون
کە ئەم رێبازە لە گەل ئیزداتیدا کەوا رینگە و رێچکەیکى
وەک یەکن، بگەریننەووە بۆ پیش ئیسلام و تەنانەت
پیش ھزرى مانەویەت و مەزەکی، ئەلبەت کەسانیکیش
ھەبوون کە ئەھلى ھەقیان بە شیعیەى دوازە ئیمامییەووە
دەبەستەووە. بەلام بە گوێرەى ئایەتەکانى قورئان کە بۆ
تاکی موسلمان رینگە و بەرنامەى داناو، دەبیت نوێژ
بخوینیت و بەرۆژوو بیت؛ تەنانەت وەک سنوورى نیوان
دین و کوفر دایناو، کەچی ئەمان بە شیوەى ئیسلامى
ئەم دارپێژە پەپرەو ناکەن ھەر بۆیە لە بازنەى ئیسلامدا
جینگە ناگرن بەلکوو زۆرتەر وەک ئایینیکی سەربەخۆ
ئەژمار دەکرین. دۆنادۆن یان شیوازیک لە تەناسوخ کە

میژووئیکی دوور و دریژی له دیروکی ئایینی مروڤدا ههیه، به جوانی له نیو ئەم ئۆلهدا جینگهی خوی کردۆتهوه کهچی له ئایینی ئیسلامدا بۆچوونیکی قهدهغهیه و رهتیش کراوتهوه، بهلام چون «غۆلاتی» شیعه برۆایان لهسهه ئەم بابته ههبوو ئەم بۆچوونهی دروست کرد، ئەگههچی زۆر شتیان لیکدهچیت و تهناهت له نیوان دوو تاقمی شهمسیه و قهمهریهیی نۆسهیریدا رامانی هاوشیوه لهگهله یاریدا زۆره، بهلام ئەمه نایته هۆی ئەوه که به ئیسلامیان دابنیین.^۱

ئایینی یارسان یهکیکه له ئۆله کۆنهکانی کوردستان و به زۆریش پالی ئەدهن به ناوچهی گۆرانهکانهوه و ئەم ههریمه به زید و پیگهی ئەم هزره دادهین و ههریمی گۆرانهکان زۆر شوین له کوردستان دهگریتهوه.^۲ دهتوانین شوینی ژیانی ئەم گۆرانگهله به ناوهندی کوردستان له

۱. بابتهیک له سهه کلتورهکان؛ کلاوس موولیر، که له پهرتووکی رۆانییک گۆترهیی به فهلسهفهیی یارسان، له نووسینی دکتۆر گولمۆراد مورادی باس کراوه.

۲. گۆران بهو کهسانه ئەلین که خاوهنی گۆی زهوین و ئیدارهیی ئەکهن، سولتان و خاوهنکاری ههستی، ئاگرین و ئاگر خۆشهویست که ناوی هۆزیکی ئاریایش بووه؛ ئەلبهت له نیو خهلیکی بهگاور و گهورهیش مانا دهگریتهوه.

باشووری سلیمانیه وه هه تا کوو باشووری سنه و بهرزاییه کانی دالاھۆ هه تا سه ریپیل زه هاو و باکووری خانه قین، ههروه ها تهوئله و بیاره و هه له بجه دیاری بکهین؛ ئەلبەت بازنە ی ژیا نی گۆرانه کان وه ک کۆنترین خه لکانی زاگروس سه رتر له م چوارچیوه باس کراوه و پیده چی ت کرماشان و سنه ش شوینی ژیا نی ئەمانه بووی ت که به هۆی کۆچ و رهو بو ناوچه کانی دیاربه کر، دیرسیم، وان، حه کاری، مووسل، کهرکووک و هتد ژماره یان دابه زیی ت و ئیستا که له ناوچه کانی ناوینی هۆرامان کۆ بوونه ته وه. ئەلبەت له ولاتانی هیندستان، پاکستان، ئەفغانستان، ئیراق، سووریه، تورکیه و لوبنانیش هه ن.

هۆرامان له رابردوودا به هۆی ئەزمه ی خۆجی بوون هه میشه زه مینه ی له بار بووه بو گه شه و نه شه له هه موو باریکه وه، ههروه ها به بۆنه ی سروشتی سه خت و هه له مووته وه که متر که وتۆته بهر هرووژمی داگیرکه ران، هه ر بۆیه ته واوی ریپازی هزری خۆی بو ماوه یکی دوور و درێژ پاراستوو و دوخیکی باش و ئاماده ی هه بووه بو شوړشی فیکری که گرنگترین رووداوی هزری ناوچه که وا نوی، پیگه یشتوو و دوایین زاوژی فیکری ته ویاش بووه یاری و باسی یارسانه که وپرای هه موو دژایه تی و

به رهه لستی پی پهره ی به بره ودانی هزر و بیری خویدا. ئەم شوپرشه به سه رهه لدانی سولتان ئیسحاقی به رزه نجه یی به هیتر بوو و به پیی به لگه و گه واهی که لام و دهقه کانی یارسانی، ههروه ها ده مباسه کان که متر که سیک له گهوره و ناوداره کان مابوون که روو نه که نه ئەم رامانه نوییه.

به پهره ستاندی ئیسلام له ناوچه که، خه لک له ژیر کاریگه ری کلتووری زال و ههروه ها ره مزی بوونی هزری یارسان و دژواریه که ی؛ که ده یخاته ئەوه پهری قورسی و پتهوی - به زوری روو ده که نه ئیسلام. که ئەم کاره به داخه وه ده بیته هوی ئەوه یکه نۆموسلمانه کان له ژیر پالپشتی ده سه لاتی ئایینی نویدا ئازاوه بگپرن و باسی له دین لادان و زور لیکردنی خه لک بو دانان به ئایینی خویان بکه ن. هه ره ئەمه بووه هوی ئەوه زوری له یارسانه کان له هورامان کوچ بکه ن و روو بکه نه ناوچه کانی دیکه. ده قه ره کانی دیکه ی هورامان که باسمان کرد و له ژیر ده سه لاتی یاریدا بوون به هوی دووبه ره کیی که هاته گوړی ده ستیان دایه خه باتیکی شارستانی و له هه مبه ر بشیوی نانه وه ی نۆموسلمانه کان ده ستیان کرده کوچ کردن له زیدی خویان، که ئەم خه باته به جوړیک پشت کردن له کلتووری خوئی بوو هه تا ئەو جیگه ئیدی یارسان به

هۆرامی قسه‌ی نه‌ده‌کرد و زمانیکی دیکه‌ی ده‌نایه‌جیگه‌ی
 زمانی خۆی، وه‌ک یارسانه‌کانی نیشته‌جیی ئیراق؛ که‌وا
 که‌س له‌وان به‌هۆرامی قسه‌ناکات. کۆره‌وی یارسانه‌کان
 له‌هۆرامانه‌وه‌ ده‌بیته‌هۆی ئه‌وه‌ که‌ ئه‌م ناوچه‌ش له
 خه‌لکی چۆل بیته‌؛ هه‌ر ئه‌م کیشه‌یه‌ ده‌بیته‌هۆکار که‌وا
 هۆرامانیکه‌ سه‌رده‌مانی دلی فه‌ره‌هنگ و ئه‌ده‌ب و هه‌موو
 شتیکی کوردستان بوو و خۆیای ده‌کرد له‌ لورستان هه‌تا
 موکریان، به‌ره‌به‌ره‌ به‌ربالاوی خۆی بدۆرینیت. ئه‌لبه‌ت
 ره‌نگه‌ ئه‌م ته‌ق و ره‌وه‌ یه‌کیارچه‌یی یارسانی تیک‌دایته‌،
 به‌لام له‌ راستیشدا بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ که‌وا ئه‌م نه‌ریت و
 کلتوو‌ره‌ بو‌ ناوچه‌کانی دیکه‌ بگۆیزریته‌وه‌ و په‌ره‌ بستینیت،
 ره‌نگه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م کۆره‌وه‌ رووی نه‌دایا، قه‌د هه‌زری ریگه‌ی
 هه‌ق نه‌ده‌گه‌یشه‌ باکووری کوردستان و ئه‌وپه‌رت‌ر که
 ئیستا‌که‌ش وه‌ک هه‌زری و بیریکی زیندوو له‌وه‌ریمان‌ه‌ هه‌ر
 شوین‌که‌وتوو‌ی خۆی هه‌یه‌ و له‌وه‌تی له‌ویدا جیگیر بووه
 هه‌تا ئه‌م‌پۆ هه‌ر له‌ سه‌ر پییه‌.

گۆران‌ه‌کان پاش جو‌دایی له‌ زی‌دی خۆیان و پچه‌رانی
 پیوه‌ندیان له‌گه‌ل هۆرامان به‌بۆنه‌ی شه‌ری ئۆلییه‌وه
 تووشی به‌لاری‌دا چوونی زمانیش بوون و به‌بۆنه‌ی
 هاوسی‌بوون له‌گه‌ل ناوچه‌باشوورییه‌کانی کوردستان و

دوور کەوتنەو و دابران لە ھۆرامان، تیکەل بوونی زمانی و قەرزگرتنی وشە لە دراوسێکانیان ھۆکار بوو بۆ ئەوێ بە ئیدی بە ھۆرامی قسە نە کەن. ئەلبەت کە سانیک ھەن لە دەوروبەری ناوچەی گۆرانەکان کە ھەنووکەش بە ھۆرامی دەناخشن، وەک کەندۆڵە و گوندەکانی دەردۆری دینەوەر، گوندەکانی لای قەسر شیرین، بان زەردە لە ریزاوی دالاھۆ یان گەورەجۆ لە لای گاوارە....

ھەر وەھا کە وترا خەلکانی نیشتەجێی ھۆرامان گۆران ئەژمار دەکریڤ و ئەم چەمکەش بە چەند ھۆ و ھۆکار ڕەسەنە و دروستیشە. سەرەتا ئەو یەکە ھۆرامان بە ھۆی یەکیگەنشینی پیشرەوتر بوو لە قبوول کردنی ھزری زەردەستی و شوینەکانی دیکە کوردستان وەک رابردوو لە سەر ئۆلی میھرپەرستی بوونە کە ئایینی جەنگاوەری و کوچ و ڕەو بوو، ھەربۆیە وشەیی گۆران کە ھەمان گاوران (گەبران) یان ئاورپەرستانە پێیان ئەدریت، بۆیە پاراستنی و جاجی ئاور تاییەتی خۆجییەکانە. ئەم ناو دەوای موسلمان بوونی خەلکانی ھۆرامان لە سەر یارسانەکان دەمییانتەو، بۆیە یارسانەکان لە قبوول کردنی ئیسلام مل باندەن و لە سەر ئایینی پیشووی خۆیان دەمییانتەو، چونکە گەرنگترین ڕووداوی میژووی ئەم ناوچەییە

سەرھەلدانی ھزری یارسانە و زۆربەیی توێژەرەن وشەیی
 گۆران بە ھەمان یارسان دەزانن لە حالیکدا ئەمڕۆکە وەھا
 نییە چون ھەن کەسانیک گۆرانن، بەلام یارسان نین.^۱
 رەوتی گۆرانی ئەم وشەییە (گۆران) لە درێژەیی
 میژوودا مانای جیاواز لەخۆ دەگریت بە جۆریکە پیش
 ئیسلام گۆرانیان بە خەلکانی نیشتەجیی ھۆرامان دەوت
 کە خاوەنی تایبەتمەندی پیناسە بوون لە باری کلتور،
 بیر و برۆ و زمانەو و تەواویەتی یەک ھۆزی لەخۆ
 دەگرت. ئەم تایبەتمەندییە ھەتا سەدەیی ھەوتەم ھەر
 مایەو و لەم چاخەدا وشەیی گۆران بە شیوہی تایبەتی
 لە دەقەکانی یارساندا دەبینن، ھەتا ئەو جیگەییە یەکیک
 لە مامۆستاکانی سوننی بە ناوی عابدینی جاف دەبیته
 یارسان و بە سولتان ئیسحاق دەلیت: «من ئەو کوردەم
 تۆ ئەو گۆران» ئەلبەت ناتوانین مکوڕ بین لە سەر ئەو
 کە بانگ کردنی سولتان ئیسحاق بە گۆران بە بۆنەیی
 زمانەکیەو بوو یان ئەوێکە ئایینیکی جودا لە ئیسلامی
 بوو، بەتایبەت ئەوێکە ھۆرامان ھەتا سەدەیی ھەشتی
 کۆچی موسلمان نەبوو و یەکەم نوێژی بەکۆمەلیش کە

۱. کلتووری ئۆرمەن یان ماچۆ؛ تەیب تاهیری، وەرگیڕانی بۆ
 کوردی: محەممەد مورادی، پوختەییەک لە دەقەکە.

تیدا کرا مهولانا گوشایش خویندی. دهوتریت که خه لکی هورامان له و کاته دا له زاناکانی خوینان ئه پرسن: «قروونی قه دیما یان ماره فه ته و پیرشالیار»، زاناکانی له و لامدا دهیانوت: "ماره فه ته و پیرشالیار قه دیما، قروونی هیزیکه گوشایشه کوره ئاوهردهنش". (یاسمی رشید، ۱۳۱۶: ۱۲۱. محمد مردوخ، ۱۳۹۵: ۱۲۸)

به هه ر شیوازیک ئه گهر هه رکام له م دوانه بکهینه بناغه ی ناولینان، پاش ده رچوونی شاهه یس قولی^۱ له هورامان ئیدی وشه ی گوران به کار نه هات بو که سیکی به ده ر له م شوپه یان هورامی زمان، ته نانه ت له ده قه کانی که لامیشدا گوران ته نها بو هه شت هوزی نیشه جی به کار هاتوو که له ناوچه کانی شه هاباد و کریند و ده روپشتی بلاوه یان کردوو و بریتین له: گواره یی، قه لخانی ئیسپری، قه لخانی به هرامی، تفه نگچی، تایشه یی، دانیالی، بییانی و نه یریژی. ئه مه هۆکاره بو ئه وه ی ئیستا که نه توانین وشه ی گوران بو هورامانی ئیستا به کار بینین، که چی گوران به واتای خه لکانی ناوهندی کوردستان بووه که له

۱. شاهه یس قولی یه کیک له ههوت دۆنی خودایه. ده لئین خودا ههوت جار له له شی ئاده میزادا دۆن بووه که بریتین له: خاوه ندار، عه لی، شاخوه شین، سولتان ئیسحاق، شاهه یس قولی (قرمزی)، محهمه د به گ و خان ئاته ش.

لورستانه وه هه تا موکریانی له خو ده گرت.

میژووی یارسان له سه ره تای هاتنی ئیسلام هه تا ئەمڕۆ ده بیته چوار قوناغ، که هه ر قوناغیک تایه تمه ندی خو ی هه یه؛ له مه ودای هه ر کام له م قوناغ گه له دا ده رویش گه لیکی خاوه ن که رامه ت هاتوونه و به شاراوه خه ریکی پر و پا گه نده ی ئایینی یاری بوونه. به گو ی ره ی بر وای یارسان له سه ره تای ئافران دنه وه هه تا ئەمڕۆ، زاتی خودا له قوناغی جیاوازا له ده روونی هه ندی له ئافری تراوه کاندای خو ی پیشان داوه، به لام ئەو سه ره له دانه که هه زار و یه ک دوون ئەژمار ده کریت مه به ست فه لسه فه ی مانه وه ی جیهانه. یه ک ده وری ته واو له دۆنادۆندا که خودا له گه ل فریشته کاندای له سه ر زه و ی ئاماده یه و هه تا ئەمڕۆ پینچ ده و ره ی ته واو له رووی ئەم زه مینه رووی داوه؛ ده و ره ی (ئاده م، ئیمام عه لی، شاخوه شین، سان سه ها ک و سه ی حه یده ر ناسراو به ئاسه ی برا که) که هه تا ئیستا ئاسه ی برا که ئاخیرین که س بووه، به لام دوایین که سیش نییه و که سانی دین که وا پێوانه یان له هه ق لیپ بیت، چونکه ده لێن ئەبیت ۹۹۶ جاری دیکه خودا له رووی زه میندا خو ی پیشان بدات و له دیوانی گه و ره ی دا هه قالانی راستی و حه قیقه ت ئاماده بن. بو ئەوه ی که میژووی په ی دا

بوونی یارسان هاوکات له گه‌ل ته‌واو بوونی شه‌ریعه‌تدا ده‌ست پی‌ده‌کات که‌وايه قو‌ناعی یه‌که‌م: ده‌بیته سه‌رده‌می مزگینی خودا له ده‌روونی ئی‌مامی عه‌لی هه‌تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی مانگی واته سه‌ره‌ه‌لدانی شاخوه‌شین لورستانی.

دوو‌هه‌م: له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی پینجه‌م هه‌تا نیوه‌ی دوو‌هه‌می سه‌ده‌ی چه‌وته‌می کۆچی مانگی له‌خۆ ده‌گریت. سی‌هه‌م: سه‌ره‌تای سه‌رده‌می سان سه‌هاک یانی کۆتایی سه‌ده‌ی چه‌وته‌می کۆچی مانگی هه‌تا سه‌ده‌ی سی‌زده‌هه‌م که ری‌که‌وته له‌گه‌ل سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی نۆزده‌ی زایینی.

چواره‌م: له ناوه‌راستی سه‌ده‌ی سی‌زده هه‌تا هاتنی ئاسه‌ی براکه‌ی گۆران که به‌ده‌وره‌ی یه‌ری‌ته‌ن به‌ناوبانگه. (گلمراد مرادی، ۱۹۸۶: ۸)

سولتان ئىسحاق و ئۆلى يارسان

له نيوان هۆزه كورده كاندا يارسان و ئىزدى كه له يهك ريشهن، له هه مووان زياتر توانيو يانه يه كىتى خويان بپاريزن و پيش به دووبهركى و شپرزهى ناوخۆ بگرن، ئەگەرچى گومانى تيدا نيه كه ئايينه كۆنه كانى ئيرانى كۆن وهك زهردهشتى، مانهوى و مهزدهكى، ههروهها دواتر باندورى ئيسلام و جوولهكه و خاچپه رستيشى هاته سهر و بوو به ئايينيكي تيكه، به لام ئەو چوارچيوه سهركيهى خوى ههرا پاراست. (امين زكى، ۱۹۶۱: ۲۸۹. ياسمى، ۱۳۱۶: ۱۲۴)

يارسان ئەگەرچى كاريگهري ههرا زورى زهردهشتى و ميترايى تيدايه، به لام به تپه رىنى كات بوته ئۆلىكى سهربه خو و وهك هزرىكى پوخت و پهتى كوردى ليهاتوووه و تهنا ته بوته جياوازتر له زهردهشتيش. به

گوێره‌ی به‌لگه‌ و سه‌رچاوه‌کان ئەم ئایینه‌ له‌ سه‌ده‌ی دوو و سی‌ی کۆچیدا له‌ رینگه‌ی به‌هلوووله‌وه‌ له‌ نیوان به‌شیک له‌ خه‌لکی کرماشان و خانه‌قین بلاو ده‌بیته‌وه‌. (صدیق صفی‌زاده، ۱۳۵۷: ۷)

پاش کۆچی سولتان و هه‌قالانی له‌ به‌رزنجه‌وه‌ بو‌ پر دیوه‌ر، ئیدی سه‌رده‌می پر دیوه‌ری ده‌ست پی‌ده‌کات و ته‌واوی که‌لامه‌کانی ئەو چاخه‌ به‌ که‌لامی پر دیوه‌ری به‌ناوبانگن و ده‌بن به‌ سی‌ به‌شه‌وه‌ که‌ سی‌سه‌د سالان درێژه‌ی ده‌بیت؛ به‌شی سه‌ره‌تا چاخ‌ی یه‌که‌می پر دیوه‌ره‌ که‌ سه‌ره‌له‌دانی سان سه‌هاکه‌، به‌شی دووه‌م سه‌رده‌می جی‌نشینی بابا یادگار و شا ئیبراهیمه‌، به‌شی سی‌هه‌میش سه‌رده‌می سه‌ره‌له‌دانی هیمی دووه‌می سولتان ئیسحاق واته‌ شاه‌ه‌یس‌قولییه‌ که‌ ناسراوه‌ به‌ قرمزی (سووره‌). جی‌گای باسه‌ که‌ ته‌واوی که‌لامه‌کانی ئەم سه‌رده‌مه‌ به‌ سه‌ره‌نجه‌جام ناوی ده‌رکردوو. (طاهری طیب، کشکول ۷. ۱۳۹۶: چ. مطلب)

له‌ سه‌ده‌ی حه‌وته‌م و هه‌شته‌می کۆچی به‌ هۆی شه‌ر و بشیوی له‌ ناوچه‌ کوردییه‌کان و هه‌روه‌ها ئیره‌یی‌بردنی براکانی، سان سه‌هاک وه‌ها لی‌ده‌کات که‌ زی‌دی خۆی به‌رزنجه‌ به‌جی به‌هیلێت و له‌گه‌ل هه‌قاله‌کانیدا به‌ره‌و

ههريمه كاني هورامان و جوانرۆ و گوران كوچ بكات و له گوندي شيخان كه ده كه ويته باكووري روبرو سىروان له ده قهري پرديوهري هورامان بگيرسيته وه. سان سه هاك وهك بووژينه ره وهى ئولى يارسان ناسراوه و به گشتگير كردنى ئه م ريبازه له نيو خه لكيدا هزرى يارسانى كرده رپچكه يكي به ربالاو و يه كگرتوو كه ئه م شوپشه بوو به هوى ئه وه كه شوين كه وتووانى يارسان يه كده ست بن و رامانه كه يان يه كقه واره بكن. (صفى زاده، ۱۳۶۱: ۲۴)

سولتان ئيسحاق كورى شيخ عيسا كورى باباعه لى هه مه دانبيه كه يه كييك له ناودارانى سه دهى چه وته م و هه شته مى كوچى بووه و داىكيشى دايه دايراكى ره مزار كچى حسين به گ بووه. له سه ر روژى له داىكبوونى راي جياواز هه يه؛ هه ندى كه س سالى ۴۴۵ و ۵۲۸ كوچى دائه نين و هه نيكي ديكه ش ساله كاني ۶۵۰ و ۶۱۲ كوچى ره چاو ده كهن، ئه لبه ت كو مه ليك ده لين سه ره تاي سه دهى چه وته مى كوچى له داىك بووه. به س يه ك شت كه ميژوونو سه كان زور بوى دانه چوونه و هه تا ئيستاش هوى هه له و هه له نووسى بووه له م بواره دا، ئه وه يه كه ئيمه دوو كه سمان هه يه به ناوى باباعه لى هه مه دانى كه له دوو سه دهى جياوازا زياون؛ يه كه م:

باباعه‌لی همه‌دانی باوکی مووسا و شیخ عیسی‌ی به‌رزنجی و باپیره‌ی سان سه‌هاک، که له مه‌ودای ساله‌کانی ۵۰۰ هه‌تا ۵۶۰ ژیاوه. دووه‌م: باب‌عه‌لی همه‌دانی دیکه که له ۷۱۴ی کۆچی هه‌بووه و کورپی شه‌هابه‌دین‌حسینی کورپی سه‌ی محهمه‌دی همه‌دانی بووه و هه‌ر ئەمه بوته هۆی هه‌له‌ی زۆربه‌ی نووسه‌ران و توێژه‌ران که رایان وایه له ۷۵۰ی کۆچی له دایک بووه و ده‌لین له نو پشندا ده‌گه‌ییته‌وه به ئیمام مووسای کازم که له سالی ۱۸۳ (ک) مردووه، به‌لام ئە‌گه‌ر مه‌ودای نیوان هه‌ر پشتی به ۴۰ هه‌تا ۴۵ سال دابنن، رۆژی مه‌ولوودی سان سه‌هاک ده‌بیته ۵۸۰ی کۆچی. (م. قبلی: ۲۵ و نوشته‌های سیروان داریانی).

کۆنترین سه‌رچاوه که باس له سان سه‌هاک ده‌کات ده‌ستنووسه‌کانی کاکه ره‌دائییه که ویده‌چیت له سه‌ده‌ی نۆیه‌می کۆچیدا نووسراییت. کاکاره‌دائی رۆژی له‌دایک‌بوونی سان سه‌هاک سالی ۴۴۵ی کۆچی داده‌نیت و ده‌نووسیت: له مندالییدا له خزمه‌تی مه‌لا ئیلیاس شاره‌زووری فی‌ری خویندن و نووسین بووه و پاشان ده‌رواته نیزامیه‌ی به‌غدا و خوینده‌واری ته‌واو ده‌کات، دواتر ده‌رواته شام و له‌ویشه‌وه به‌ره‌و مه‌که و مه‌دینه ئە‌رواته و نه‌ریتی

چه ج و عه مره پیکدینیت، دوای قهیری ده گهریتهوه بو
 زیده که می خوئی به رزنجه و مزگهوتی ساز ده کات و تیدا
 خهریکی ئاموژگاری خه لک ده بیٲ. له م کاته دا ئه بیٲ که
 باوکی ده مریت و چون زوریش له گه ل براکانی له باری
 بیروپراوه یه کیان نه ده گرت به ناچار ی به رهو گوندی شیخان
 کوچ ده کات و له وی ئولی یارسان زیندوو ده کاته وه، هه تا
 ئه وه یکه له سالی ۵۸۸ کوچی له ته مه نی ۱۳۴۴ سالی دا هه ر
 له م گونده دا ده مریت. (صفی زاده، ۱۳۵۷: ۲۲)

ئه لبت له نیوان ئه م دوو ده ستنوو سه دا مه ودایکی
 دوور و دریز هه یه که وه ک ئاسمان و زه وی وایه، به لام
 «داریانی» پشت به به لگه یی ده به ستی له که لامی خه زانه
 و ده لیٲ: پیرشالیاری سیهه می هورامی ناو و دهنگی سان
 سه هاک ده بیسیٲ و دیٲ بو گوندی شیخان، ئه ویش
 که وا و کولنجهی گه وره یی و ئیرشادی پی ده به خشیت
 و ئه م هاتنه ی بو لای سان له نیوان ساله کانی ۵۸۰
 هه تا ۶۳۸ / ۶۴۰ که سالی کوژرانی سان سه هاک بووه
 روویداوه. « له پهرتووکی روانینیکی خیرا به سه ر میژوو و
 فه لسه فه ی یارساندا» سه باره ت به م بابه ته باسیک هاتوووه
 که ده لیٲ ته یمووری له نگ سالی ۷۸۸ ی کوچی، پاش
 شکست پی هینانی ئه تابه کانی لور و داگیرکردنی خوره ماوا

له سه‌ر رینگه‌ی بۆ ته‌وریز له هه‌ورامان لائهدات و ئه‌رواته خزمه‌تی سان سه‌هاک. جگه له‌م مژاره ئه‌گه‌ر ون بوونی یان غه‌یه‌تی شاخه‌شین ساڵی ۷۶۴ کۆچی بوویت و له نیوان سه‌رده‌می ئه‌م و سان سه‌هاکدا سی ده‌رویش سه‌ریان هه‌لدابیت و ته‌مه‌نی هه‌ر کام له‌مانه په‌نجا هه‌تا شه‌ست ساڵ دابنیین رۆژی له دایکه‌بوونی سان سه‌هاک ده‌یته‌ ساڵه‌کانی ۶۱۷ هه‌تا ۶۴۷. به‌م حیسابه‌ نزیک دوو سه‌ده له‌گه‌ل ئه‌و به‌رواره‌ی پێشوودا جیاو‌زای هه‌یه و ئه‌مه‌ش دوور له‌ راستیه‌.

حاجی نیعمه‌ت جه‌یحوونابادی له‌ شانامه‌ی حه‌قیقه‌تدا ده‌وره‌ی سان سه‌هاکی له‌ نیوان ساڵه‌کانی ۶۱۲-۹۱۲ داناهه‌ و ده‌لیت: (گلمراد، ۱۹۸۶: ۷۲-۷۱)

نخستین ظه‌هور هه‌مان شاه‌ دین

به‌ تاریخ هجر رسول امین

سنه‌ بد بر ششصد ده‌ و دو‌ چنین

که‌ شه‌ گشت ظاهر در آن سرزمین

از آن پس به‌ سه‌ صد سال بد در جان

پس از آن چو‌ خورشید گشتی نه‌هان

له‌ کاره‌ گرنه‌گه‌کانی سان سه‌هاک رپیکه‌ستنی

بنه‌ماله‌ی یارسانی بوو که‌ له‌ هه‌ر مالباتیکدا ده‌بویه‌ تاکی

ئەو بىنەمالەيە خۇيان سپاردائىتە پىر و دەلىلىك و بۇ داب و نەرىتى ئۆلى دەستيان پىۋە بىگرتايە. پىر گەورەتر لە دەلىلە و ئەم كەسە لە مەراسىمى سەرسپاردندا تەنھا پلەيكى تايىبەتى ھەيە و بەس. ئەم نەرىتە ھىندە گىرنگە كە خۇدى سان سەھاك بۇ ئەنجامدانى سەرسپىرى پىر بىيامىنى بە پىرى و داودى بە دەلىلى خۇى ھەلبىژارد. (سەيد م.ەلى. ۱۳۴۹: ۱۷۰)

سان سەھاك ھەوت بىنەمالە بە ناۋەكانى؛ شاپرايمى، يادگارى، خامۇشى، ەالى قەلندەرى، مىرسوورى، مستەفائى و حاجى باۋەيسى دروست دەكات و پاش ئەۋىش بە گوپىرەى پىۋىست لە سەدەكانى يازدە و دواز دەى كوچىدا مالباتەكانى ئاتەش بەيگى، شا ھەياسى، زەنوورى و بابا ھەيدەرىش پىكدىن. گەورەى ئەم بىنەمالانە بە سادات ناۋبانگان ھەيە و سەيدىش بە كەسىك دەلىن كە لە نەۋە و نەتىجەى ئەم مالباتانە بىت. ئەلبەت لىرەدا روۋنە كە وشەى سەيد ئىسلامىە و كارىگەرى نەرىتى مۇسلمانەكان بە تايىبەت ھزرى شىعەى پىۋە ديارە. بە پىچەۋانەۋەى مۇسلمان سەيد لە لای ئەمان بە كەسانىك دەلىن كە لە ۋەچەى ئەم مالباتانە بىت، كەچى لە ئىسلامدا بۇ كەسانىك بە كار دىت كە لە تۆرەمە و تۆى مندالانى پىغەمبەر كەۋتبىتەۋە.

گرنگترین کتیییکه به دهستی سان سههاک و ههقالانی نووسراوه پهرتووکی سهرئهنجامه. ئەم نووسراوه شهش بهشه که ههر بهش و برگیی ناویکی ههیه:

۱. دهورهی ههوتهوانه ۲. بارگه بارگه ۳. گلیم وهکوڵ

۴. دهورهی چلتهن ۵. دهورهی عابدین ۶. کورتهی سهرئهنجام. بیجگه لهم کتییانه نووسراوی دیکهش له سهدهکانی دووههم ههتا شهشهم و ههوتهمی کوچی ماوهتهوه به ناوهکانی «دهورهی بالوول»، «دهورهی بابا سهرههنگ»، «دهورهی شاخوهشین» و «دهورهی بابا ناووس» که کورتهیکی له نامه‌ی سهرئهنجامدا هاتووه. «بابا سهرههنگ» وهک زیندووکه رهوهی ئایینی یاری خوئی دهناسینی و دهلیت:

«سهرههنگی دهودان، سهرههنگی دهودان
 ئەز که نامی من سهرههنگی دهودان
 چهنی ئیر مانان مه‌گیلم ههردان
 مه‌کوشم پهری ئایینی کوردان»
 (جهمال نه‌به‌ز، ۲۰۰۸: ۳۵)

کتییی دیکهش وهک؛ دهفته‌ری پردیوه‌ر، دهفته‌ری ساوا، دهفته‌ری دیوانه گه‌وره، دهوره‌ی دامیار، زولال زولال، دهوره‌ی باباجه‌لیل، که‌لام ئیل‌به‌گی جاف، که‌لام

شیخ ئەمیر، دەورەى حەیدەرى بە شیوەى شیعر
هۆنراونەتەو (کورتە سەرئەنجام). کتیبى سەرئەنجام پرە
لە ورووژاندنى هەستى نەتەوايەتى و حەماسى کە بە شان
و قۆلى پالەوان و شەرکەراندا هاتوو. سان سەهاک جگە
لە هان دانى خەلک بو ئەنجام دانى سى بنەماى زەرپدەشتى،
بەرەو کارى چاکە و بە جیگە هینانى فەرمانى ئیزەدى،
هەرۆهە پەرەپیدانى کشت و کال و ئازەلدارى بانگیان
دەکات.

جامه پۆشی

ئەم نەرىتە لە راستیدا بنەما و بنەرەتى ھزرى يارسانه. به گویرهى نامەى سەرئەنجام ھەر گياندارى نموونە يان بەرگيکە لە رۆحى گيانداريکى پيش خۆى که جامه وهک چوارچيۆه و ھەيکەلى ئينسانى که دەگات بە گورران، نوور و پرشنگى ئيزەدى تيدا دەر دەکەويت و دەگاتە پلەى سەرھەلدان يان مەزھەرييەت. لە بورھانى ئەلحەقدا ھيما رۆحیکە کهوا لە ئاکامى پيواندنى پلەى دۆندا پاک و خاوين بۆتەوه و بووه بە شويى قەدانى نوورى ئيزەدى. جامه يان بەرگيش که بە مانای پۆشين و پەرەپيدانه؛ بە راي يارسان رۆحیکە پيشاندەرى گەورەيى رۆحیکى دیکەيه، که ھەردوو يان لە عالەمى مانادا قۆناغى پيواندنى پيگەيشتيان بە شيۆه يکى يە کسان تيپەراندووه. جامه يان بەرگ ھەمان دۆنه و بە نەرىنى يارسانه کان

مرؤف تیکه لیکه له فهڤی خودایی و ئەو ورده زاتهی که
له خودا ماوه تهوه له جهستهی مرؤفدا بهردهوام له لای
چاکه کان و ههلبژارده کانهوه دیت و دهچیت و ئەم گهڤان
و گۆرانه پێ دهلین دۆنادۆن. (سروده ئایینییه کان: ۱۷۶)

به‌رگ‌گۆڤرین یان دۆنادۆن چۆن له لای یارسانه‌کان
بابه‌تیکی سه‌ره‌کی و گرنه‌گه له کن هندۆسی و زه‌رده‌شتیش
بایه‌خی تایبه‌تی هه‌یه و برۆایه‌کی مکۆمیان پێ هه‌یه،
به‌لام له نیو ئیزدییه‌کاندا به ته‌واوه‌تی وه‌ک یارسان
باوه‌ریان له سه‌ریه‌تی و ته‌نانه‌ت قه‌ولی تایبه‌ت له‌م‌باره‌وه
هاتوووه که رۆحی خاس و خۆراسی ئەوان له جهستهی
دیکه‌دا زۆر گه‌راوه و گۆرانی به سه‌ردا هاتوووه بۆ نموونه:

«ب‌عه‌لی رابووم، شه‌ڤی کفاری»

ب‌شیخادی رابووم رۆژا ل‌مغاری

ب‌سلتان ئیزی رابووم رۆژا ل‌به‌یت ل‌فاری»

(کۆفان خانکی، ۲۰۱۶: ۲۶۰. خه‌لیل جندی، ۲۰۰۴: ۵۴۴-۵۴۳)

دۆنادۆن يان گوورانى رۆح له روانگه يارسانه كانه وه

يارسان له دوو وشه ي يار و سان دروست بووه؛ يار
واته دۆست و سان يانى يهزدان، سولتان، خۆره تاو...
واته دۆستى خودا، يارى خۆره تاو. يارى، ئايىنى پانتايىزمه
يانى يه كىتى وجود كه رىگه له دۆنادۆندا خوش ده كات
و ئه م مژاره ش له لايه نى فهلسه فى و ئه قلىيه وه شايانى
تاوتوى كردنه، دوون يان دۆن هه م له تور كيدا هه يه هه م
له عه ره بيدا؛ كه ماناى جياواز ده گه يه نن. له تور كيدا به
ماناى جل و به رگه و له عه ره بيدا واتاى خوارتر، كه متر،
پيشتر و پاشتر و هتد، به كار ده بريّت، به لام زۆرتر
هه مان ماناى جل و به رگ كارا تره كه له م گۆرانكارى به دا
رۆح به رگى جياواز له بهر ده كات. دوون له جيهان بينى
ياريدا ته نها يه ك وشه نيه؛ به لكوو گه وره ترين و

گرنگترين ئايدۆلۆژى عيرفانى و فەلسەفى ژيانى مروّف دەربەر دەكات. يارسانەكان ئەگەرچى چەند ناوى دىكەيان لىنراو، بەلام بە زۆرى ھەر بە يارسان ناسراون و وەك خۆيشيان دەلّين:

وہ حەفتا و دوو دین دینمان بەرکردەن

وہ دینى يارى سەرمان سپردەن
 دوون قوناعىكە كە تىيدا رۆح ھەلى بۆ دەرەخسىت
 لەو رېگەو ھەنگاويك بەرەو بەدەست ھىنانى گووران
 ھەلبگرىت و پلەيەك بەرەو بەختەوهرى مروّف نزيك
 بيتتەوہ. لە ئايىنى يارىيدا شتىك بە ناوى مردن و لە
 نيوچوون بوونى نىيە و تەنھا مروّف جلى كۆنەى
 دائەكەنىت و جلىكى نوى لەبەر دەكات. دۆنى ھەر
 كەسىك پيوستە بە كردارىيەوہ و ئەگەر چاكەكار بيت
 دواى مردن و بەرگ گۆرپىنەوہ دەبيتتە دۆنى كەسىك باش
 و چاك؛ ئەگەرىش خراپ و گوناھكار بيت دەبيتتە دۆنى
 كەسىكى پر لە دەرد و ئازار كە رەنگە بەرگى ئازەلّيكى
 درندەش لەبەر بكات. بۆ نموونە ئەگەر مندالّيك نارەس و
 كەمەندام بيت ئەوہ رۆحى كەسىكى خراپە كە دۆن بووہ
 و بە چەندىن سوور و گەر لەم خراپە دەرباز دەبيتتە. ئەم
 گەران و گۆرانە لە بەرگى جياوازدا ھىماى مانەوہيە ئىدى

چاک یان خراب به بژاردهی خودی تاکه وه گری دراوه که
چ ریگه ییک بروات، به لام شتیکی گرنگ هه یه ئه ویش
ئه وه یه که ده کریت له یه ک دهوره ژیاندا چند بهرگ
بگوریت. (ناوکا، ۱۹۹۱: ۲۲۳)

دۆنادۆن گورانی رۆحه له ههزار و یه ک ئیزی مروّف،
له کرچ و کالییه وه بو پینگه یشتن، له خوار و خپچیه وه
بو بهرزبوونه وه و گه وه بوون... هه تا گه یشتن به ئاستی
به رزی مروّف بوون. له گورانه دا رۆح ده که ویتته پیوه ندی
له گه له هه موو بوونه وه ریگ و هه زاران پله ده پیویت و له
هه موو قوناغیکدا به گویره ی چۆنیه تی کرداری ده رواته
قوناغیکی دیکه هه تاکوو به ته واوی خاوین ده بیته وه ئینجا
به شوینی مه به ست ده گات.

هه زار و پانسهد دوون ئیز کردم گوزه ر

ده قه وا جه ئینسان باقی جه حه یوان برینمش سه ر
دوون له گه له ته ناسوخ یان کارمای هیندییه کاند
جیاوازه، چونکه له کارمادا گورانکاری نایته گوری، به لام
له دووندا وه ها نییه. ئه له به ت مه به ست له دوون و کارما و
زیندوو بوونه وه ته نها ئه وه بووه که مروّف دلنیا بیته وه که
دوای مردن ژیا نی ته واو ناییت به لکوو گوزه ریگ ده کات بو
ئاستی به رزی فرووه هری. شیخ ئه میر له که لامی پیروژدا

دهلیت: له مهرگ مه ترسن چونکه رازی خودایی تیدایه و
 وه کوو ئه وه یه مراوییک برواته ژیر ئاودا پاش ماوه ییک له
 لایه کی دیکه وه دیته دهر؛ ئه گهر مروّف له ژیاندا خاوین
 بمینیتته وه لهو کوچه دا ترس به روکی ناگریت.

یاران نه ترسان نی سیاسه ته

ته سلیمی گیانان چون غیوتی به ته

هه رکه بناسو شوئی جامه ی ویش

نی کوچ و روپو نه یارو ئه ندیش

بو ره که یی له په رتووکی «کاکه ییه کان و ری و
 رچه که یان» پارچه هه لبه ستیک ئه هیئیت له شاعیری
 سه ده ی سیژده (کوچی) به ناوی «قاسدی تووکانی» و
 له مهر دؤنادون ئه لیٹ:

مه ردی هه زار دوون پاره مه که ران

ئیدن نیشانه ی ئاخیر یاوه ران

هه زار و یه ک دوون وه ئه مر سولتان

خاسانیچ رسگار مه لون ئه و جنان

به دان سه رنگوون وه دۆزه خ و نار

وه قار و غه زه ب مه ون گرفتار

به گویره ی گاتی ۴۹ به ندی ۱۱ له گاتاکانی زه رده شت
 باسیک هه یه سه باره ت به دؤنادون که ته نها روچی که سه

خراپه كان و به دكاره كان دوون ده بټ و ده روا ته بهر گيكي
 ديكه كه هه ر ئه مه ش له نيو كاكه يي و يارساندا هه يه و
 له م ئولانه شدا هه ر كه ساني خراپ روحيان دوون ده بټ،
 به لام له راستيدا سووراني روحي مردووه كان وه ها ده كات
 كه ژيانيان نه براه بټ، واته نه گه ر وه ك نازهلش سهريان
 برن و مروقيكي ديكه بيانخوات ديسانه وه وه ك وزه هيز
 نه دهنه بهر مروقيكي ديكه كه نه مه له روانگه ي يارسانه وه
 واته ژياني نه براهه ي دواروژ يان روژي په سلان.^۱

ئه لبت چند جاريك خدا له له شي مروقا خو ي
 پيشان نه دات كه جوړيك له دو ن بووني فه ر و شكويه تي
 و چندين جاري ديكه ش نه م كاره ده كات و رهنگه
 هه زارويه ك بهرگ بگوړيت كه له كو تايدا له شيوه ي
 شاخوه شين داده به زي و بانگه شه ي روژي په سلان
 ده كات. شاهه يس قولي يه كيك له كهوت دو نى خودايه.

۱. كوي نه م بابه ته له م سه رچاوانه گيراهه: كه لام و ده فته ري
 ديوانه گه و ره له ده قه پيروژه كاني يارسان، ناويستاي پووراود -
 به شي گاتاكان، كاكه ييه كان و ري و رچه كه يان، سديق سه في زاده،
 لاپه رهي ۲۷؛ روژنامه ي شهرق؛ وتاريك له سه ر دو نادن؛ نووسيني:
 محممه د مورادي، ژماره ۲۸۴۵ (شهمه ۲۲ ئاوريل ۲۰۱۷)،
 لاپه رهي ۵ و ههروه ها مالپه ري بير كرده وه

ده ليين خودا جهوت جار له له شي ئاده ميزاددا دؤن بووه
 كه بريتين له: خاوه نديكار، عهلي، شاخوه شين، سولتان
 ئيسحاق، شاوه يس قولي (قرمزي يان سووره)، محهممه د
 به گ و خان ئاته ش. ئه لبهت خاوه نديكار خودا خوويه تي كه
 هه موو شتيك ده ئا فرينيت. (د.ره شاد، ۲۰۰۰: ۱۶۸-۱۶۷)

سەر سپیری و جهوزشکنان

به بروای یارسانه کان و به گویره ی دهفته ری پیروژ بناغهی ئەم ئایینه بو پیش ئافراندنی مروّف، ئاسمان و زه مین ده گه ریته وه. له راستیدا مهرج و هه بوونی ئایینی یاری له گیژهنی ساجنار و دوردا هاوکات له گه ل ئافراندنی فریشته نزدیکه کاندای بووه و چوارچیوه و خشته ی سهره کیشی سه لمینراوه. به واتایه کی دیکه هه مان سوژ و په یمانی ئەزه لی پیکی ده هیئیت که سهره تا حه زره تی حه ق له گه ل نیژیکیترین فریشته کانیدا واژوی له سهر کرد؛ مهرجی کرداری ئەم په یمانه که له لایه ن حه قه وه سه پینرا به سهر فریشته کاندای پی ئەوترا «شهرت» و وه رگیرانیشی له لایه ن فریشته کانیشه وه به « ئیقرار » ناوبانگی ده رکردووه. ئەو یاسا و رپسایه که له نیوان مروّف و خودادا له سهرده می دور واژۆ کرا به «بیا و به سی ئەزه لی»

ناوزه‌د کراوه که هه‌مان رینوینی مروڤه به‌رهو یاسای یارسان و به‌رگ گۆری و به‌رپوه‌بردنی چه‌فتاودوو دین و ئاشکراکردنی ئەم بیا و به‌سه له سه‌ردهمی چه‌قیقه‌ت و پردیوه‌ریدا له په‌یکه‌ری مروڤی پاکدا هه‌مان سه‌رسپی‌ری یان «بیا و به‌سی پردیوه‌ره» که به سه‌ردهمی ساجناریش نوبانگی هه‌یه.

له پاش ئافراندن هه‌رکام له پیغه‌مبه‌ر و چاک‌سازه‌کان، په‌یه‌ک له ئایینی یارییان بو رینوینی مروڤ هه‌لبژارد هه‌تا ئه‌وه‌یکه له پردیوه‌ردا له سه‌ردهمی سان سه‌هاک سه‌ری‌هه‌لدا و لووتکه‌ی ئۆلی یاری ئاشکرا کرد.

له لای یارسانه‌کان نه‌ریتی هه‌یه به ناوی «برایه‌تی ئاخه‌رت یان برای یاری» که دوو تاکی یارسانی کاتی ده‌بن به برای یه‌ک ئیدی ده‌بن به شه‌ریکه گوناھی یه‌ک له دونیا و نیوه‌ی تاوانی براکه‌ی له ئه‌ستۆیه، بو نمونه ئه‌گه‌ر یه‌کیان بمه‌ریت و قه‌رزدار بی‌ت ده‌بی‌ت ده‌سته براکه‌ی قه‌رزه‌که‌ی بار بکات، به کورتی ئەم برایه‌تییه ریڤه‌یکه بو چاره‌سه‌رکردنی گیرو‌گرفته کومه‌لایه‌تییه‌کان و یارمه‌تیدانی یه‌کتر له ته‌نگانه‌دا، به‌لام ئەم نه‌ریته چۆن به‌رپوه‌ده‌چیت گرنگه. به شکاندنی گو‌یژیک و رپسایه‌کی تایه‌ت به‌رپوه‌ده‌چیت و نزایه‌ک ده‌کریت تییدا که به نزای

گوئز به ناوبانگه، بهس ئه گهر تاكك سهرى سپاردبوو به
 بنه ماله يک ئیدی ناتوانیت لهو بنه ماله یه دا له گه ل کهس
 بییت به برا و ئەم نه ریتتهش له نیو ئیزدییه کانیشدا هه یه.
 (جهمال نه به ز، ۲۰۰۸: ۶۲)

بیا و بهس یانی سۆزدان و په یمان بهستن له گه ل
 پیری حه قیقه تدا که ده بییت به زانایی بییت وه ک چون
 که لامی ده فته ری نه ورۆز ئە فه رمییت:

سهر کی شام ئەو تووی په رده ی ته ریه ت

تاقی کردم دین دوونی حه قیقه ت

که وایه په یمان به مهرجیکه زاناییت له سهری هه بییت
 ته و او رپکوپیکه. وه ک پیشت و تمان بیا و بهسی راستی به
 شیوه ی ئە مرۆژی و له جیهانی خاکیدا له سه رده می سان
 سه ها ک له جهمدا به جهوز به رپوه چوو و هه رکه سیش
 ئەم نه ریتته به جیگه بینیت به فه رمی ده چیتته نیو دینی
 یارسانه وه و له وه به دواوه له سه ریه تی رپساکانی ئەو ئایینه
 به رپوه بیات.

له ده فته ری دیوانه گه وره دا هاتوو ه که داوود مه ره مو
 ئە فه رمییت:

«تا سهر نه سپاری که رده وه لاوی

تا حه ق نه شناسی دوور له گشت لاوی»

ته‌نانه‌ت چه‌وته‌نیش سه‌ریان سپاردوو به پله‌ی
 یه‌کتر و سولتان مه‌ره‌مو ده‌لیت:
 «ویم داده‌نیم سه‌ر

وه‌ر جه‌ غولامان ویم داده‌نیم سه‌ر»

که‌وايه بیا و به‌س هیئده‌ گرنگ بووه که ته‌نانه‌ت
 چه‌زرتی سولتانیش خو‌ی سه‌ری سپاردوو و به‌و
 ئاکامه‌ش ده‌گه‌ین که درکه‌ی سه‌ره‌کی شارپی‌ی چه‌قیقه‌ت
 له‌ روانگه‌ی ده‌فته‌روه‌ سه‌رسپی‌ریه.

له‌ کاره‌ گرنگه‌کانی سولتان ئیسحاق جه‌وز سه‌ر شکان
 یان سه‌رسپی‌ریه به‌ بنه‌ماله‌کان و ته‌واوی یارسانه‌کان بی
 وه‌ده‌رکردن ده‌ییت سه‌رسپاری پیر و ده‌لیل بین هه‌تا
 ریچکه‌ی ئایینی نه‌پچریت. مندالی کاتیک له‌ دایک
 ده‌ییت پاش ناولینانی له‌ ریگه‌ی باوک یان نوینه‌ریکه‌وه
 نه‌ریتی سه‌رسپی‌ری بوی به‌ریوه‌ ده‌چیت و بو‌ ئه‌م کاره‌ش
 جه‌وز و ده‌سه‌سرپیک له‌گه‌ل نه‌وات و هه‌نار که نیازی
 پی ده‌لین پیویسته و جگه‌ له‌مانه‌ پاره، کاردیکی تیز،
 که‌له‌شیر و مه‌نیک برنج و چاره‌کی رونه‌که‌ره‌ش پیویسته.
 پاش ئاماده‌کردنی ئه‌م پیویستیانه سه‌ره‌تا نیازه‌ که ده‌که‌نه
 نیو قاپیک و جه‌وز و سکه و کارده‌که له‌ قاپیکی دیکه
 ده‌که‌ن؛ برنج و رو‌ن و که‌له‌شیریش ده‌کولینن و پاش

بەرپۆهبردنی جەم، پیر و دەلیل ئامادە دەبن و ڕەسمی جەوزشکان یان سەرپێری ئەنجام ئەدەن.

گوێز ڕەمز و سیمبۆلی سەری مندالە کە یە کە بە سەیدی دەسپێری و دامین گرتنیش مانای پارانهوه و داواکردن دەگەیهێنێ، واتە مندالە کە داوا دەکات سەید بییت بە پیری ئەو و سەر سپاردن و دلسۆزی ئەو قبوول بکات. سەید کە گوێزە کە وەر دەگرێت مانای وهه‌هایه به‌و داخواییه رازی بووه و ده‌بیته به پیری مندالە کە، خەلیفەیش دەبیته گەواھ و بە دۆعا و نزا ئەم پۆه‌نده پیرۆز دەکات؛ ئیدی لەو کاتەدا دەبیته ڕیبه‌ر و دەلیلی مندالە کە. لەم نەریته‌دا سەید رۆلی «بنیامین» دەگیرێت و خەلیفەش هی «داود»، چونکە سولتان ئیسحاق کە گوێزی شکاندوو دەمی نیامینی گرتوو و گوێزی پیشکەش کردوو، لەو کاتەدا داود دۆعای خویندوو؛ سولتان لەم باره‌وه ده‌لیت: ئەوهی سەری سپاردیته به ئاگری دۆزی ناسوتی. (د. ڕەشاد میران، ۲۰۰۰: ۱۸۴)

ئەلبەت له زۆر سەرچاوه باس کراوه کە تەنھا مندالی کور گوێزی بو دەشکێن، چونکە کور وه‌ک ده‌ورگیري سەرەکی له نیو ئەم کۆمه‌له‌دا دیتە ئەژمار و ئیراده‌ی کچ و ژن لێره‌دا گری ئەدریت به ویستی پیاو کە رەنگدانه‌وه‌ی

هزرى پياوسالارى لىم رامانەدا پيشان ئەدات، ئەلبەت لى
كەلامدا وەھا باسپىك نەھاتوۋە، رەنگە كارىگەرى هزرى
دەروپشت بوويىتتە ھۆى زال بوونى رەگەزى نىرىنە.

رۆزۈۋى مەپەنۆ و جىژنى خاۋەنكار

كاتى براكانى سان سەھاك بەۋەيان زانى كە براكەيان گەشتۆتە پلەى عىرفاى ھەربەرز و تايبەت، خۇيان پى نەگىرا و كەوتنە دوژمنايەتى سولتان؛ ئەۋىش بە ناچار زىدى خۇى واتە بەرزنجەى بەجىھىشت و پىپراى دوو كەس لە ھەقالانى بە ناۋەكانى پىر بنىامىن و پىر مووسا بەرەو ناۋچەى ھورامانى رۆژھەلات كوچ دەكەن. ئەو لە مالە بابانى خۇى تەنھا قالىك و مەنجەلى لەگەل سفرەيك دىنيت و مال بەجى ئەھىللىت، بەلام لە ساى كەراماتى سان سەھاكەۋە ھەموو شتى دەكەۋىتە شوپنى، تەنانت كانى گوندەكەش ۋەدوۋى دەكەۋىت ئەۋىش بە كانى فەرمان دەكات ھەلگەرەۋە و ئەۋىش دەگەرپتەۋە بۆ جىگەكەى خۇى.

سولتان و ھەقالانى رىگە دەپپون و لە دوژمانان

دوور ده كه ونه وه، به لام براڪاني چاويان به راڻي نادات ٿم گه ورهيهه بينن، به ناچار دهسته وداوڻي مالي خالوان ده بن له هؤزي چيچهڪ؛ ٿه وانيش به له شڪريڪي زه به لاهه وه شوڻي سان هه لده كه ن و پي ده گهن. هه لاتوهه کان كه چاره يان نامينيٽ خويان له ناو «مهري / ٿه شڪه وتي» هه شار ٿه دن به ناوي «مه رهنو» و سي شه و روڙ له ويدا گير ده خون و هيچ نان و ٿاويڪيان نايٽ هه تا ٿه ويكه سان مشتي خول له ڙير قاليه كه ده رههينيٽ و ٿيڪا به رووي سوپاي چيچهڪدا، توڙ و گه رده لولوي دروست ده بيت و ٿه مانيش به ياريدهي حق سوپاڪه له نيو ده بن. ٿيواهي روڙي سيههه خاتوه دايراڪ ره زبار كه له بابي سه ر ده برپٽ و ده يڪاته نه زري سه ركه وتن و بو يان دههينيٽ بو ٿه شڪه وته كه، دواي چهند روڙ نه خواردن خويان له و خوانه تير ده كه ن و شوڪرانه به جيگه دينن؛ ٿيدي له و کاته وه به ٿه مري سولتان ٿه و سي روڙه به روڙوهه ده بن و روڙي چوارههههه ده كه ن به جيڙن.

ٿم روڙوهه ياسا و ريساي تايهت به خوي ههيه و ده بيت هه موو شهوي نياز بڪهن و شهوي يه كه م به مه بهستي داودي دهليل و ريبهري يارسان دهرونه پيشوا؛ شهوي دووهههه به ناوي پير بنيامين، پيري شهرت و

نوینہری تہختی باوہ یادگار؛ شہوی سیہہمیش بہ نیہتی
 پیر مووسا پیری قہلہم زیپرین دوّعا دکہن. شہوی
 چوارہمیش تہوہرک کردنی مالی خاوہنکار و کہلہباب و
 برنجہ بہ جیگہی سان سہہاک پاشای عالم کہ روژی
 چوارہم دہبیتہ جیژنی خاوہنکار.

دہفتہری دیوانہ گہورہ ئہلیت:

ئہی تہمہ رہماوہ کہفت ئہو روژسنایی

سی روژہی یاران داوہت پاشایی

دوازدهی سفیدی ہەر چہنہ چلی

یہری رووی یاران ئاما ئہو دلی

پہی وہقت پہی ساعت پا وہقت پاوائی

جہ لہوح تا قہلہم جہ گاو تا ماہی

ہہرکس نہگیرو سی روژہی یاران

داوہت پاشایی ہیچ نمہوہران

لہ زہبووری حہقیقہتدا سولتان مہرہموؤ دہلیت:

پولی ہام ملی، پولی ہام ملی

بہیدی بہنیہش دی پولی ہام ملی

دوازده مانگ سفیدی ہہرچہ نہ چلی

یہری رووی یاران ئاما نہ دلی

واتہ ہاورپیان وہرن دانیشن کہ کاتی روژووگرتن

گەشت و ئەو دوازدە مانگە سپیە (کوچی) و هەرچی
 لە چلەمی کوردی تیپەرپیت سێ رۆژە یاران دەست
 پێدەکات. پاشان بە مەبەستی پاراستنی یارسانەکان لە
 سووچ و تاوان «بنیامین» ئەفەرمیت:

«هەرکە سێ رۆژە یاران پاشام کەل کەرۆ

ئەر حەفت یانە بکەرۆ نە جوور جەم کەرۆ

پادشام چە سەر تەقسیر گوناش نەویەرۆ»

یانێ هەرکەسێ سێ رۆژی شەرت و ئیقراری
 خودا بشکینێ ئەگەر حەوت خانوو دروست بکات و بە
 جەمخانەیی بکات خودام لە تاوانی نابووڕیت. رۆژوووی
 مەرەنۆ لە ئۆلی یاریدا زۆر گرنگە و هەموو یارسانێکی
 برۆادار هەموو سالی دوازدەهەمی یەكەم مانگی زستانی
 کوردی، ریکەوت لە گەڵ شەشەمی سیهەم مانگی پاییزی
 هەتاوی کە ۲۷ نوامبری زایینی دەکات، بەرۆژوو دەبیێت
 و رۆژی پازدەهەمیش دواي سێ رۆژ جیژنی خاوەنکار
 پیرۆز دەکات؛ تا قەمێ لە خەلکی یارسان هەن کە سەر
 لە نو ئەم سێ رۆژە بە سێ رۆژ نیەتی قەوہلتاسی کە لە
 چوار دەمی دوو هەمی زستانی کوردی (وەفراوەر) هاوکات
 لە گەڵ ۲۹ دسامبری زایینی رۆژوو دەگریت و لە حەق دەی
 ئەو مانگەدا جیژن دەکەن.

سان سه‌هاک له سه‌ر رۆژووی قه‌وه‌لتاس ئەلیت:

نهی چله‌و زمسان، نه‌ی چله‌و زمسان
داود رۆچه‌شان نه‌ی چله‌و زمسان
نیه‌تشان نه‌ چوارده‌ و مانگی بو ئیحسان
جه‌ هه‌قده‌ و مانگی بگه‌را چه‌پ‌ده‌سان
عیدشان په‌ی تو بوئی سه‌رمه‌سان
نیه‌ت و رۆچه‌شان په‌ی قه‌وه‌لتاسان
قه‌وه‌لتاسانما یاران و خاسان

«قه‌وه‌ل» به‌ مانای په‌یمانە و «تاس» به‌ واتای جامیلکه‌یکی قوول و گومه‌زناسایه‌ که به‌ مانای هه‌یمایی مه‌به‌ست ئاسمانه‌ که‌وا له‌ ژیر ئەو گومه‌زه‌ باز نه‌یه‌دا هه‌وته‌ن له‌ پارێزه‌رانی دنیا که‌ به‌ هه‌قالانی قه‌وه‌لتاس به‌ناوبانگن له‌ ئەزه‌لدا دانیان به‌ په‌یمانیکدا ناوه‌ و هه‌تاهه‌تایه‌ش له‌ سه‌ری سوورن و قه‌ت به‌لینی خویان ناشکینن له‌ هه‌یچ چاخ و سه‌رده‌می‌کدا و له‌ کاتی نو‌کردنه‌وه‌ی په‌یمانە که‌دا له‌ پر دیوه‌ر دیارده‌یه‌ک رووئەدات که‌ به‌ قه‌وه‌لتاس ناوی ده‌ر کردووه‌. پیری یارانی قه‌وه‌لتاس شا ئیبراهیمه‌ و رازی شاراوه‌ی ئەم رۆژه‌ گری‌دراوی چوارچیوه‌ و رواله‌تی یارسانه‌ و ناوبراویش نیردراوه‌ بو‌ چاودیری ئەم نه‌ریتانه‌، هه‌ربۆیه‌ به‌ پیری قه‌وه‌لتاسه‌کان ناوی ده‌ر کردووه‌. (طیب طاهری، ۲۰۱۳: ۲۴۷)

رۆژووی قەوەلتاس بە خۆشەويستی میرئەسكەندەر و
 ھەقالە كانییهو ھە لە ھزرى يارسانيدا بنیات نراوھ. رووداوھ كە
 بەم جۆرە بوو ھەقالانى قەوەلتاس پاش ئەوھى لە
 ناوھراستی چاخى يەكەمى «پرديوەر» بە مەبەستى
 سەرسپىرى پرديوەر دین و لە گوندى «دەرەشیش» دا
 نىشتەجى دەبن، ئىدى چىرۆكى دەرەشیش دروست
 دەيیت، ئەوسا سولتان ئىسحاق بە ھەقالانى قەوەلتاس
 دەليت بگەرینەوھ جىگە و ژىنگەى خویان و ھەقالى
 ھەوتەمیان بدۆزنەوھ ئىنجا بگەرینەوھ بۆ ئیرە. گەرآنەوھیان
 لە چاخى دووھەمى پرديوەر لە سەردەمى «شاوھیس قولى»
 روو ئەدات. كە دەگەنە ناوچەى ھۆرامان تووشى تۆف و
 بۆرانىك دین و لە ژىر بەفردا نوقم دەبن. دواى سى شەو
 و رۆژ بە ويستی خواوھند قوتاریان دەيیت. ئەم شایى و
 خۆشى دەربرینە و پىراى رۆژوو گرتن بە شایانەى رزگارى
 ئەو كەسانەوھیە. سولتان لە چاخى بەرزنجەدا و لە ناخى
 مەرەنۆدا، سەبارەت بە رۆژووی خواوھندكار و ئاماژە بە
 رۆژووی قەوەلتاسى لە داھاتوودا دەليت:

چا قەوەلتاسان وەرگىران چرا

ھەم ئى رىازەتە چەى مەرە نىرا

رای قهوه لتاسیام مۆههم بو وهر
بدهری پیشان ئی رۆزه وهی را

یان له جیگایه کی دیکه دا ده لیت:

مه ره نو مان نیاوه ههم قهوه لتاسی

تاسم ئاسمانا خه زرام قیاسی

واته رۆژووی مه ره نو مان دانا و ههروه سا رۆژووی

قهوه لتاسی. تاسی من ئاسمانه که هاوتای گومه زی

خه زرایه. (گلمراد، ۱۹۸۶: ۱۷۱. ته یب تاهیری، ۲۰۱۰:

۶۳-۶۲. دیوانه گه وره، ۱۳۸۸: ۶۵)

سوئل و پروانگهی یارسان له م باره وه

یه کیچ له پاسپارده کانی سان سه هاك به یارسانییه کان هیشتنه وهی سوئل و نه تاشینی بوو؛ له راستیدا وهك چۆن سهر و كه مەر بهستن هیمای خاكه رای و ریزگرتن له جهم و جهم نشینانه، پاراستنی سوئلیش وهك هیمای «رازی مه گوو» یه کیچ له کۆله كه سه ره کییه کانی هزری یارسان. رازی مه گوو بو پاریزقانی له گیانی ئهوانه ی که به دوا یانه وه بوون و دهسه لات هه موو شتیك ته نانه ت زمانیشی بو دۆزینه وه یان ده پشکنی ئه م سوئله وهك هیمای نه درکاندن رازی هه قاله کانیان و ههروه ها ناسینه وهی یه کتر له نیو ئاپورای خه لکیدان نیشانه یکی دیار و گرنگ بوو، هه ربۆیه سان سه هاکیش بو ئاسان کردنی ئه م بابه ته ئه مری کردبوو قه د دهست له سوئل نه دن و وهك خوی بیهیلنه وه. پیر بنیامین سه باره ت به سوئل

دهلييت:

”سوئيلى مورت وه ليوه هاما

سكه بژهندي وه ياري ناما

تاكه پوخته نانت نهواچان خاما“

ئهلبهت ئهمن رام وههاييه سوئيلى هيشتنهوه به
 جوړيگيش ملبادان بوو له ئاست ئهو ياسا ئاينيهي
 دهسهلاتي سهردهست واته ئيسلام كه بهپيچهوانهي
 ئهمانهوه ئهو كورت كردن و تاشيني سوئيلى له گهل
 هيشتنهوهي ريشي به سونهت دهزاني و ئهمانيش بو
 خو جودا كردن له زوربهه خهلكي ئهه كاره يان ده كرد.
 دهرويش ئه مير زوله ييش له م باره وه دهلييت:

ره سم كه ردهن وه نهخش نارين كاريتان

ئوستاد ئسمي و يش په ي دياريتان

ئوستاي نارين كار سكهش ژنهوه

سپري وه سكه ي ياري وه نهوه

نوختهن نوخته شهرت عهين و لام و يا

وه راي سكه شهر، ياري بي رها

ههركهس ئه و نوخته كه م بوو وه سكهش

وه جهمي ياري نمه وه رو بهش

نوختهن سكه شهرت ههركهس كه رو پاچ

سكهش وه بازار يار نيهن رهواچ

ئەلبەت لېرە مەبەست ئەو ھەيەتە سۈيۈلۈپ ئۆيۈ پارە و
 مۆرى ئۆيۈ، واتە بەو دەتان ناسن و وستای نارین کار
 جوان سۈكەي لېداو و بە چەن خەت و خال لە پۈوی ئەو
 سۈكە ناوی عەلی دەرھیناوە كە شەرت و مەرگی دان نەنە
 بە ئایینی یاریدا؛ ھەر كەس شەرت ئەم خەت و نوختە یە لى
 كەم بېتتەو لە جەمدا جینگەي نېيە و ئەگەر شەرت سۈيۈلۈپ
 بتاشیت پارە و سۈكەي لە بازار دەكەویت. ئىمامى عەلی
 یە كېكە لەو كەسانە كە لە نېو ئایینی یارساندا رېزىكى
 تايەتە ھەيە و تەنەت برۈايشیان و ھەيە كە ناوی ئەم
 بەرپزە دوو جار بە نېو چاوانى پياوى یاریبەو نووسراو؛
 پىلى چاۋ لەگەل راستەي لووت و لایەك لە سۈيۈل بە
 راست و چەپ دەبېتتە دوو جار ناوی عەلی كە مەبەست لەو
 نوختەن نوختە «ع، ل، ی» ھەمان ناوی ئىمامى عەليیە كە
 لە زۆر شوینی پېرۈزىشدا وەك ھېما و لوگوش ھەلواسراو
 یان لە سەر دار و دیوار نووسراو؛ ئەلبەت گەرچە ھەندى
 خەلك بە ئەھلى حەق و ھەندىكېش بە «عەلىۈللاھى»
 دەیان ناسن، بەلام وەك دەفتەرى كەلام ئەفەرمیت ئەمان
 ھەر یارین و لە نېو گەلېك ئۆل و ئاییندا ئەمان یارسانیان
 ھەلبۇزاردوو: (مورادى باقلاوایى، ۱۳۹۵: ۲۱۲)

وه حەفتاو دوو دین دینمان بەر کردەن
 وه دینی یاری سەرمان سپردەن
 چیرۆکیان هەیه که تیخ و گوێزان نەه توانیوه سوێلی
 ئیمامی عەلی بتاشیت. بە گوێرەه یه کیکی دیکه له باس
 و راسه کانیان دەلین له کاتی کدا پینگەمبەر (د.خ) له سه ر
 بیت دەمریت حەزرەتی عەلی مەیتە که ی دەشۆریت ئاو
 له ناو کیدا کو دەبیتە وه ئه ویش ئاوه که هەل دەمژیت بهس
 سوێلی تەر دەکات و ئیدی له وه به دوا وه له بهر پیرۆزی
 ئەو ئاوه هەتا ئاخری ژبانی سوێلی ناتاشیت. (د. ره شاد
 میران، ۲۰۰۰: ۱۹۲-۱۹۱)

هەر رەمز و هیمایه ک له پشتی ئەم سوێله وه بیت
 رپی تیده چیت، بهس له هه موویان گرن گتر ئەوه یه که
 به نیشانه ی جودا که ره وه ی پیاوی یارسانی ده زانن له
 خه لکانی دیکه و ئەمه ش سیمای هه موو که مینه یکه
 که وا له نیو کۆمه لکی گه وره تر دا بو خو ده رخستن و
 خو سه پان دن ده ستی پیوه ده گریت، ئەلبه ت جگه له سوێل،
 یارسان داب و نه ریتی دیکه شی هه یه که وه ک سوێل
 هیمای ناسینه وه یه.

ئافراندىن لە پروانگەى يارسانهوه

ئەم باسه هينده گرنگه كه دهبيت زورتر بوي دابچين و شروقهى له سەر بکهين، چونکه ئەم ئۆله پيشينهيكى دوور و دريژى ههيه و له سەرچاوکهى زهردهشتى و ميترايى ئاو دهخواتهوه، ههريويه هينانى باسى پيوهنديدار بهم ريبازهوه کارىكى ژيرانهيه و تهنانهت دهتوانيت ههندي گري کويرهش بکاتهوه. مژارى دارشتنى دنيا و رازى ئافراندىن لهگهله يه کهم مرووف واته مهشى و مهشيانه له پروانگهى ئايينه کونهکانى ئيران و ميژوپوتامياوه زور گرنگ و بهرچاوه و ئۆلى يارسانيش وهک چليک لهم داره گهوره، ههندي بهرهمى کونى لى رواوه که بهراستى باندورى هزرى رابردوو لهم ئۆلهدا پيشان ئەدات. گوران به ههموو تيرهکانيهوه^۱ توانيويانه به شيوازيكى جوان

۱. گوران ناوى هوزيکه له رۆژئاواى کرماشان که شهش

و رېكويپىك ئەم رامانە كۆنانە بپارىزن و بە ئەمروى
 بگەينن. يارسانە كان بە دۆنادۆن برويان ھەيە و باوھريان
 وايە مروڤ لە سەرەتاي ئافراندەنەو ھەتا رۆژى ئاخىر
 ھەزارويەك بەرگ دەگۆرپت و بىرکردنەو ھەشيان لە سەر
 ئافراندىن ھەر لە سەر ئەم بنەمايە دارپىژراو، لە نامەى
 سەرئەنجام كە نامەى ئايىنى يارسانە ھاتوو «كە خودا لە
 نىۋ دورپىكدا دەيىت و لەويۋە ھاتۆتەدەر و بە فەرمانى ئەو
 دور دەشكىت و دووكەلپىكى لى بەرز دەيىتتەو ھە و ئاسمان،
 زەوى، ئەستىرە، مانگ و خۆر و شەو و رۆژى لى وەدى
 دىن، بەلام چونكە سەرانسەرى دنيا ئا بوو ئاوەكانى لە
 يەك شوپىندا كۆكردەو ھە دەريا و وشكى لە يەك جودا
 كەردەو. لە زەمىندا گيا و دار و دەوھنى روان و ماسى
 و گيانەو ھەرى جوراوجۆرى لە دەرياكاندا ئافراندىن، پاشان لە
 بنى دەرياكەو ھە گەوھەرىكى ھەلماساندى و كەردى تەخت و
 نشىنگەى خۆى و ناوى خۆى نا خوداوەند».

پاش ئەم كاروبارە بەشپىك لە گيانى خۆى دابرى و

تيرەى بەناويە لەخۆ دەگرپت: «قەلخانى، بى بيانى، نەيرىژى،
 گاوارە، كانى زنجىرى، رپژەھۆ». ناوەندى ئەم ھۆزانەى گۆران
 گاوارەيە و ھەموويان بە گۆرانى دەئاخفن و پەيرەوى ئۆلى
 يارسانن. (تارىخ مردوخ، ج ۱، ص ۱۰۸، بە گۆيرەى نووسراوھە كانى
 بۆرەكەيى لە سەر يارسان، پەراويزى لاپەرەى ۱۱۷).

کۆمەلێ فریشتە و بەندەیی بە ناوی چل تەن و حەفتەن،
 چل چل تەن، حەفتەوانە، حەفت خەلیفە و هتدی لێ
 ئافراندا. پاسەوانی ئاسمان و زەوی، مانگ و خۆر و ئەستێرە،
 گیا و ڕووک، ئاو و ئاوری بە حەفتەن سپارد و پارێزقانی
 لە بەندەکانی دیکەیی دایە دەست حەوتەوانە. دواتر خودا
 بە هاریکاری یەکیک لە حەوتەن حەوت تەبەقی ئاسمان
 بە ناوەکانی «لەوحی عەقیق، لەوحی گەوهەر، لەوحی
 دۆر، لەوحی یاقووت، لەوحی مەرجان و لەوحی ئەلەست»
 دەئافرینیت، بە گوێرەیی تەورات کە دەچوو هەر تەبەقی
 فریشتەکان لە کن یەک خەر دەبوونەوه و جیژنیان دەگرت
 هەتا کوو یەزدان و فریشتە نزیکیەکانی برۆن بو لایان
 و هەرکە نیاز و مەزانیان حاسل دەبوو یەکیکیان خۆی
 قوربانی دەکرد و قوربانییەکیان لە نیوان ئامادەبوواندا
 دابەش دەکرد. دوا ی ئەم گەشت و گوزارە خواوەند
 فەرمان بە حەوتەن دەدات مشتیی خۆل بینن هەتا مەروڤ
 بئافرینیت، لێرەدا بابەتەکی هەک هی ئیسلامی لێ دیت.
 حەفتەن بە ئەمری یەزدان دینە زەمین، بینان کە زەوی
 داویە لە پرمەیی گریان و دەلیت ئەمن توانای مەروڤ
 بوونم نییە؛ ئەوانیش بو لای خودا گەرانهوه و باسەکیان
 بو گیرایهوه، ئەویش بە فریشتەیی مەرگی وت خیراکە برۆ

مشتی خوځل بینه ئه‌ویش هاته زه‌مین و بی‌به‌زه‌بیانه له خاکی نه‌وی و مشتټیکی هینایه‌وه بو خودا. حه‌فته‌ن به ئه‌مری یه‌زدان خوځله‌که‌یان کرده قور، ئاور و ئاو و بایان تیکه‌ل کرد ئیدی خودا له رووی راستی و دروستییه‌وه مروّقی له شه‌ش ده‌وره‌دا ئافراند و پاش ئافراندن که روژی نه‌ورۆز بوو خودا خووی له سه‌ر ته‌ختی یه‌زدانی دانیشته و حه‌فته‌ن و چل‌ته‌ن و ئه‌وانیکه له ده‌ور و پشتیدا کردیانه به‌زم و خووشی و بو ئاسووده‌یی و شادمانی ئه‌و روژه‌یان کرده جیژن و شایانه.

خودا ویستی گه‌وه‌هری خووی له په‌یکه‌ری مروّقا بکاته میوان، پاش چه‌نده‌ها سه‌ده له له‌شی که‌سانیک چون ئیمامی عه‌لی، بالوول، بابا سه‌ره‌ه‌نگی ده‌ودان، شاخه‌شین و باباناووس وه‌ک نوور درووشایه‌وه و له سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کوچیدا له له‌شی «سان سه‌هاکدا» خووی نواند و رازی ئایینی یارسانی ئاشکرا کرد.

له ته‌وراتدا هاتوو که خودا له سه‌ره‌تادا ئاسمان و زه‌مینی ئافراند، زه‌مین چوڵ‌وهوول بوو، تاریکی هه‌موو ده‌ریاکانی داپووشیوو خودا ویستی رووناک بیته‌وه، رووناک بوو، رووناکی له تاریکی جودا کرده‌وه. له هه‌ر روژی‌کدا یه‌کیک له ئافرینراوه‌کانی خوڵقاند، ئاسمان، ئاو، گیا،

روهک، دار و دهون و هموو شتی، خودا وتی ههتاو و مانگ له ئاسماندا بن ههتا رۆژ و شهو جودا بکهنهوه و بیته هیما بو کات و سات، سال و رۆژ؛ که ههتاو و مانگی ئافراند ههتاوی کرده پاشای رۆژ و مانگیشی کرده حاکی شهو. له رۆژی پینجهمدا هموو گیانله بهرانی ئافراند پاشان وتی مروّف له شیوهی خوومان بتافریین ههتا له زه میندا فه مانرهوایی بکات، وتی برۆن لهوانهی له زه میندایه بخۆن و کهلک وهربگرن ههتا تو و توره مهتان به زوری لی بکهو یتهوه و بتوانن زهوی ئیداره بکهن که خودا ئه م کارهی کرد و لی پروانی که شیوا و جوانه رۆژی شه شه م بوو. (تورات، ب: ۱: آیه ۳۱-۱)

له قورئانی پیروزیس له شهش جیگه دا باسی له شهش رۆژی ئافراندن کردوو، وهک چۆن له سووره تی ئه عرافدا ئه فه رمیت پهروه ریئی ئیوه و هها خودایه که کهوا ئاسمان و زه مینی له شهش رۆژدا ئافراند.

له ههندی سرووده کانی نامه ی سه رئه نجامدا یه که م مروّفه کان مه شی و مه شیانه ن و له سرووده یه کی شاخوه شینی یارسانیدا له سه ر ئه م مژاره هاتوو ه که به یه کی له هه قاله کانی خو ی به ناوی پیرشالیار ئه لیت: ئه ی پیری پاک، سویند به قه لای که نگاوه ر، که ئیستا

خاپوور بووه ئیټمه له نیوان دورپک که له ژیر ده‌ریا بوو
 ده‌ره‌اتووین، که مه‌شیه‌مان ئافراند خوومان له په‌یکه‌ره‌یدا
 سه‌رمان هه‌لدا.^۱

«ئه‌ز چه‌نی تو من شه‌ه‌ریاری بی‌گه‌رد
 قه‌لای که‌نگاوهر ئه‌نه بی وه‌گه‌رد
 دور نه تای ده‌ریا ئیټمه به‌رئاوهر
 نامه‌که‌ی مه‌شیه ئیټمه‌ی برد ئه‌و فه‌رد»
 ئه‌لبه‌ت له بو‌نده‌ی‌شدا باسه‌که وه‌هایه که ئه‌م یه‌که‌م
 جووته‌ی مرو‌ف له تووی «که‌یۆمه‌رس» که‌وته‌وه که پاش
 مه‌رگی که چل سالانی تیپه‌راند ئه‌و تو‌یه که له خاکدا
 بوو وه‌ک رپو‌اس سه‌ری هه‌لینا و بوون به مرو‌ف. هه‌ر
 ئه‌مانه پاش په‌نجا سال پی‌که‌وه زه‌واجیان کرد و ئیدی
 به‌ره‌به‌ره فی‌ری کشتوکال، ئاژه‌لداری، رستن و چنن بوون
 و وه‌ک میرات گه‌یشت به منداله‌کانیان. (پورداوود، ۱۳۵۳:
 ۲۶۰-۲۵۹)

پیر شالیاری هه‌ورامیش که له سه‌ده‌ی چوار و پینجی
 کو‌چیدا ده‌ژیا ئاماژه‌ی به‌م بابه‌ته کردووه و ئه‌لیت: ئه‌ی
 یاران! گه‌وره‌م واته شاخه‌شین له تووی رپو‌اس په‌یدا بوو

۱. ده‌ست‌نووسی سه‌رئه‌نجام (سه‌رده‌می شاخه‌شین)، به‌گۆیره‌ی
 به‌لگه‌ نووسراوه‌کانی بو‌ره‌که‌یی.

و مەشى و مەشيانە لە گۆلى گەنم.

«ياران جە رپّواس، ياران جە رپّواس»

پادشام پەيدا بى جە دانەى رپّواس

مەشيه و مەشيانە بەر ئامان جەواس

پەرى ئازمايى مپردان رواس»

خان ئەلماسيش ھۆنراوھى زۆرى سەبارەت بە ئافراندىن

ھەيهە کە بى گومان بەھرەيکى لە سەرئەنجام وەرگرتووھ

و ئەلپت: کاتیکە ھيچ شتى نەبوو، نە ئاسمان نە زەوى،

وھ ھەموو شوپنى دەريا بوو مەولام دورى بوو لە بن ئەو

دەريايەدا، لەو دورەوھ ھاتە دەرى و دونياى دروست کرد.

«ئەوسا کە نە لەوھ نە سورھيا بى

نە عەرش و نە فەرش جيھان دەريا بى

مەولا وھ دور بى دور وھ تەھ دەريا

وھ دور بەرئاما جيھان کرد مەھيا»

(س. ئاينيه کانى يارسان: ۷۳-۷۴)

ئيدى ناوى خوداى لە خۆى نا و عەرش و فەرشى

ئافراندى و پاشان ھەفتاھەزار سال لە سەر ئاوى دەرياکاندا

بۆ خۆى گەمەى کرد. سەرھەتا چوار فریشتەى ئافراندى

و پاشان ئاسمان و زەوى وەدىھينا و بە ھيىزى خۆى

جيھانى ئافراندى و ھەتا ئاخىر کە دەلپت:

«ناوی ویش نیا وه خاوه‌ندکار
 ععرش و کورسی و فعرش ئەوسا دا قەرار
 ههفتاد ههزار سال تهک و تهنیا و فهدرد
 وه پرووی ده‌ریاوه چه‌وگان‌بازیش که‌رد»
 پاشان ئەلیت:

«ئەوه‌ل ئیجاد کر، چوار مه‌له‌ک هه‌ر چوار
 ئاسمان و زه‌مین ئەوسا دا قەرار
 جه‌ سه‌ری قودرته‌ دروست کرد عاله‌م
 حه‌فت ته‌به‌ق وه پشت ماهی کرد محکه‌م»

ئەلبه‌ت له‌ بره‌گی (٢٨) به‌ دواوه‌ له‌ په‌رتووکی
 «مه‌سحه‌فا ره‌ش» باسیک سه‌باره‌ت به‌ ئافرانده‌ هه‌یه
 که‌ زور له‌مه‌ی یارسان ده‌چیته‌ و ده‌لیته‌: پيش ئەوه‌ی
 ئاسمان و زه‌وی دروست بیته‌ خودا له‌ سه‌ر زه‌ریاکاندا
 هه‌بوو، پاپۆریکی دروست کردبوو و به‌ هه‌وه‌سی خۆی به
 هه‌موو لایه‌ کدا پیاسه‌ی ده‌کرد. خودا مرواریکی گه‌وره‌ی
 دروست کرد که‌ ماوه‌ی چل سالان به‌رچاوه‌دیری بوو
 پاشان لێ تووره‌ بوو شه‌قیکی تیه‌ه‌لدا (بره‌گی ٢٩). وای
 له‌و سه‌یر و سه‌مه‌ریه‌ که‌ له‌ هه‌را و زه‌نای چیاکان و له
 تۆزه‌که‌ی گه‌ردۆلکه‌کان و له‌ دووکه‌له‌که‌ی و هه‌لمه‌که‌ی
 ئاسمانی لێ دروست بوو، له‌و کاته‌وه‌ خودا هه‌لکشا بۆ

ئاسمانه كان، كه بئى ئهستون بهست و راگيرى كردون
 (برگه ۳۰). به كليل زهوى و كهنده لانه كانى كلومدا و
 پاشان قه له ميكي گرتة دهست و رووداوه كانى ئافراندنى
 ئافرینراوه كانى نووسیهوه (برگه ۳۱). پاشان شهش
 خواوهندى له زاتى خوى و له رووناكى خوى دروست كرد،
 به لام له سهر ههمان ئه و شيوهيه كه وهختايهك مرؤف
 له چرايه كه وه چرايه كى ديكه داده گيرسىنى (برگه ۳۲).
 (ئەنستانس ماری، ۲۰۰۶: ۹۵-۹۶)

له م دوو ئايينه كه ونه دا كه ههردوو يان كوردین و
 بناغه يه كى وه كه هه قيان هه يه، چهن شت دهرده كه ویت كه
 راسته و خو كارى گه رى دوو لايه نه له يه كتردا پيشان ئه دهن
 و ناراسته و خو ش هه وینى كى له ئافراندنى زهروانى پيوه
 دياره. نه بوونى هيج شتى له سهره تادا له ههردوو ئايينه كه
 مژاړى كى هاوبه شه و باس له يه ك مادهى سهره كى ده كات
 له بن دهر يادا كه ئه ویش دور يان مرواریه كه ههمان
 مادهى سهره كى ئافراندن دینیتته وه بير له زهروانى به تدا كه
 ئه رخه يان ئوورخه يه. ههروهها تووره بوونى خودا له و
 دوره له ئولى ئیزداتیدا وهك دیارده كى سروشتى وه هه يه
 كه له زهروانىدا هه موو شتى به گۆرانكارى سروشته وه
 پيوه ند ئه دهن، كه دور و مروارى شق ده بیّت و « مهولا و

ماده» سه ره کييه کاني ئافراندن ليی دینه دهري و له يارساندا مهولا وهک بناغهي ئافراندن و له ئيزداتيشدا ئه و ته م و بوخارهي که له دوره که ديته دهري دهنه ههوين و ئاميانی ئافراندن. ژماره ي چل سالی چاوديڤري له ئيزداتي و چل تهنی يارسان هه مان بنه ماي هاوبه شه که گورانکاري تيدا کراوه، بهس له يارساندا ماوهي گه ران و گه شت له سه ر دهريادا هه فته هه زار ساله و بو خوي خه ريکي گالته و گه په، به لام شتيک که زور سه رنج پراکيشه ئه وه يه له برگه ي (۳۱) «مه سحه فا ره ش» باسي کليل و کلومداني زهوي ده کات به دهستي خودا که هيماي ده سه لات و هيژه و ئه مه ش له په يکه ري زه رواندا به جواني پيشان دراوه که زه روان له سه ر گوي زهوي راهه ستاوه و کليليکي پييه.

زور له بابه ته که دوور نه که وينه، دواي ئه م ساخت و پوخته ي زهوي و ئاسمانه کان خودا ئه مر به فريشته ي مه رگ ده کات که بروات خول بينيت ئه وپش هيئاي و فريشته کان له گه ل چوار پيکه هاته ي سه ره کيدا تيکه ليان کرد و به شيوه ي مهولا په يکه ره که يان ساز کرد.

«وه فه رمانی شا ئيزرائيل لوا

چهنی مشتې خاک جه زه مين ئاما

وہ چوار عەناسور خەميرش ساختەن
 وە شکلئى مەولام قالبش ساختەن»
 ئەلبەت مەبەست ئەو ەيە کە خودا ويستوو ەبەم کارە
 خۆى پيشان بدات و خۆ بنوئيت، بەلام ئەمە لە کن
 بروادارانى ئيسلام شتئىكى بئى بايەخە.
 لەم باسانەدا زۆر شت ەيە کە ئەو پيشان ئەدات لە
 ئاينى ئيزدى و يارساندا کۆمەلئى ەزر و بيري ھاوبەشى
 ئاينەکانى سامى و ئاريائى، ەروەھا مەندايى و تەنانەت
 مەزدە کيش کۆ بوئەو و بوو بە ئاينئىكى تەواو سەربەخۆ.
 بۆ نمونە ەەر سەبارەت بە ئافراندىن باسئىک ەيە کە
 بە روونى پيشان ئەدات بەرماوئىكى مانەويەتە، ئەو پيش
 شيعرئىكى «بابالورەى لورستانىيە» کە لە سەدەى چوار
 و پينجى کۆچيدا لە سەر ئافراندىنى مەشى و مەشيانە
 ەونىيەتەو و دەليئت:

«رۆ چەنى و تارى، رۆ چەنى و تارى
 ئەورۆ ستيزان رۆ چەنى و تارى
 مەشيه و مەشيانە جە پرشەى يارى
 يە کەرەنگ و يە کەرەخت بەرشىەن وەديارى»
 مانەويەکان برۆيان لە سەر ئەو ەيە کە سەرەتا جيەهان
 نەبوو، جگە لە دوو پئىکەتەى تاريكى و رووناکى.

ڤووناکی به‌شی جوانی و خیر و بیر، تاریکیش ناحه‌زی
 و شه‌ر و ئاژاوه، ڤووناکی له سهره‌وه بوو و تاریکیش
 له خواره‌وه. خوی ڤووناکی «زه‌روان» بوو که حاکمی
 ههریمی خو‌شی، خیر و ئاسووده‌یی بووه و هی تاریکیش
 دیوی بوو به ناوی «ئاز» که قور و قوشمی ههر شه‌ری
 لی‌ده‌باری. به ههر جم‌وجوولی ئه‌م دوو دژبه‌ره ده‌که‌وتنه
 گیانی یه‌ک. به‌گویره‌ی سرووده‌کانی سهرئه‌نجام له
 سه‌ده‌ی چواری کوچیدا، دنیا تی‌که‌لی‌که له ڤووناکی و
 تاریکی. ئه‌م دوو هه‌وینه سهره‌کییه پاش قه‌یری پینک‌دادان،
 ڤووناکی سهرده‌که‌ویت و ئیدی لی‌ک جودا ده‌بنه‌وه. «شا
 نی‌عمه‌تول‌لای جه‌یحوونابادی» که له گه‌وره‌کانی تا‌قمی
 «شاهه‌یاسی» بووه له سه‌ده‌ی سی‌زده‌دا، له‌م‌باره‌وه ده‌لیت:
 ئه‌گه‌ر تاریک و ڤوون یه‌کسان بین، چاکه و خراپه‌ش
 هاوشان ده‌بن؛ له چاکه دنیا ڤوون ده‌بیته‌وه و له خراپه‌ش
 تاریک دادیت، ئه‌گه‌ر شه‌و نه‌بی‌ت نرخ و بایه‌خی رۆژ
 ده‌رناکه‌ویت، کاتی‌که دوو جه‌مسهری چاکه و خراپه له
 به‌رانبه‌ری یه‌کتر داده‌نرین به چاکه‌کان به‌هره‌ی چاکه و
 به خراپه‌کان به‌هره‌ی خراپه ده‌گات.

که چون نور و ظلمت برابر بود

بد و نیک دایم به همسر بود

ز نیکان زمانه منور شود
ز ظلمت جهان حال بدتر شود
اگر شب نباشد چگونه ایام
معین شود قدر او زین مقام
که گر بد نباشد به روی جهان
چگونه معین شود نیکوان
چو نیک و بدان میشوند امتحان
بهر گونه در دهر از این و آن
به خوبان ابد خوب گردد عیان
به بدها همیشه زید شد نشان

حەفتەن یان حەوت ئەمشاسپەندی یارسان

بەروا بە حەوت فریشتە بە گوێرە ی نامە ی سەرئەنجام
لە هزری یارسانەکاندا هەیه که بە «حەفتەن» بەناوبانگن.
ئەم حەوت فریشتەیه که لە گەوهەری خودا ئافرینراون
پاریزقانی ئاسمان، مانگ، خۆر، ئەستێرە و با و هەوا،
رۆک، ئاور، کانزا و هتد لە ئەستۆیانە؛ چونکە ئەم
بوونەوەر و پیکهاتانە بە حەوتەن سپێردراون پیرۆزن و
بە شوکرانە ی ئەم خێر و بیڕانەوہ هەر تاکیکی یارسانی
دەبیئت هەموو رۆژی ناوی خودا و حەوتەن بلیت و نیازیان
بۆ بگریتەوہ و شوکرانەبژیر بیئت. (کاکارەدایی: ۹۰-۸۹)

حەوتەنی یارسان زۆر لە حەوت ئەمشاسپەندی
زەرەدەشتی دەچن و فەر و شکۆیکە لە ئاویستا بۆ
ئەمشاسپەندەکان هاتووہ لە سەرئەنجامیش بە هەمان
شیوہ بۆ حەوتەن دوویات بۆتەوہ.

حهوتهنی یارسان ههوت فریشتهی پاک و خاوینن
 که له سدهی ههشتهمی کۆچیدا به سه رهه لّدانی «سان
 سه هاگ» له پهیکه ری ههفتهن له چاکه کاران خویان
 نواندوو، ناوی ئەم ههوتهنه بریتین له: ۱. سهید خزر
 ناسراو به پیر بنیامین ۲. مووسا سیا ناسراو به پیر داوود
 ۳. مه لا روکنه دین دیمه شقی ناسراو به پیر مووسا ۴.
 خاتوو دایراک ره زبار ناسراو به ره مزبار ۵. مسته فا داودان
 ۶. شا ئیبراهیم ناسراو به مه له ک ته یار و ئەیوهت ۷.
 سهید ئەحمد ناسراو به باوا یادگار. له نیوان ئەم کۆمه له
 فریشته دا پیر بنیامین سه ره په لی هه موویانه؛ که له شیر که له
 به ره به یاندا ده قوو قینیت و خه لکی بو پهرستش و کار و بار
 راده چهنیت تایبه تی بنیامینه و هه ره ئەمهش بو ته هو کاری
 ئەوه که له نیو هه ندی له یارسانه کاندا گوشتی که له باب
 ناخون و به هه وینی خیر و بیڕیشی داده نین.

«له سرووده یکی ههوت به ندی زولفه قار (شاعیری
 سدهی سیژدهی کۆچی) سه بارهت به ههوتهن هاتوو
 که ده لیت: شهوی له خه ودا ههوت گه وهه رم بینی که
 پاک و پیروژ و به نرخ بوون، له نیوانیاندا سه ره تا پیر
 بنیامین فریشتهی هه تاوم دیت. ئەو کات و دهشت و
 چیا ده سوورپینی، وه ستای راستی و فه ر و گه وره ییه و

شہفاعة تی ههقالانی دهکات له رۆژی پهسلاندا و یار و
یاوهری هه موو مروڤیکه.

«حهفت گهوههرم دی، ههفت گهوههرم دی
یهکشه و نه خهودا ههفت گهوههرم دی
زولال بی گهرد، پر جهوههرم دی
بنیامین پیر خاوهند وهرم دی
چهرخچی زهمان ساحیب بهرم دی
ئوسای راستی و شکو و فهرم دی
شهفیع یاران نه مهحشهرم دی

یار و یاوهری گرد بهشهرم دی»
شهویکی دیکه له خهودا ههوت لال یان لهعلم
بینی که یهکیکیان زور بهنرخ بوو و من جوانیه کهم دیت
«داود» بوو، ئه و فریشته مهزنه که هه موو شتیکی جیهان
هی ئه وه و پاریزهری خه لکانی ئه بدال واته چاکه کار و
خوپاریزه؛ وهک ئاور له هه موو شوینی رووناکی دیاره و
وهک شنه ی با له هه موو شوینی دهشنیت.

«من ههفت لالم دی، من ههفت لالم دی
شهوی نه خهودا من ههفت لالم دی
لالی قیمه تی پر که مالم دی
داودی دهلیل سای جه مالم دی

فریشتهی شه‌ریف ساحیب مالَم دی
 نگه‌هبان زام گرد عه‌بدالَم دی
 شه‌ماله‌ی ئاهر بای شه‌مالَم دی
 هفت غه‌واس خاس زیلّ زلالَم دی»
 من ئه‌مرو له خه‌ودا ره‌مزبارم دی که له به‌رده‌میدا
 ته‌نھا زیڕ و زیو و گه‌وه‌هر بوو، وه‌ک هوماریک کو
 کرابوووه و ئه‌میش ده‌پیاراست، ئه‌و هاریکاری شاریار
 و گه‌وره‌کان و هه‌روه‌ها نووشداری نه‌خۆشه‌کان بوو.
 خاوه‌نی ره‌مز و ره‌زای یاره و له ته‌نیشتی‌دا به‌ خه‌روار
 زیڕ و گه‌وه‌هرم بینی.

«ره‌مزیارم دی، ره‌مزی یارم دی
 ئارو نه‌ خه‌ودا ره‌مزی یارم دی
 گه‌وه‌هر و زه‌ر و هه‌م دینارم دی
 ره‌نگاوپه‌نگ ده‌ره‌م کو‌ی ئه‌نبارم دی
 ده‌سگیر یار و شه‌ه‌ریارم دی
 دارووی ده‌رده‌دار هه‌م بیمارم دی
 خاوه‌ند ره‌مز و ره‌زای یارم دی
 گه‌وه‌هر جه‌ لای ئه‌و وه‌ خه‌روارم دی»
 هه‌م دیسان شه‌ویکی دیکه له خه‌ودا دیتم که هی‌مای
 زانایی و خاکه‌پایی بوو. خاوه‌ن گه‌وره‌یی و ده‌شت و

دەر، بەردەستییکی بە فەر و شکۆ بوو. لە پەراوە کەیدا بو
هەمووان شادی و خوۆشی نووسراوه؛ ئەو شەم و شوڵەیی
زاتی یەزدانە و بەراستی رەمزی دیوانی حەق و پەيامی
شاراوهی راستی و حەقیقەتە.

«قەڵەمزەرم دی، قەڵەمزەرم دی»

شەوی نە خەودا قەڵەم زەرم دی

دانای پرکەمال دەشت و بەرم دی

دەفتەردارە کەیی خاوەند فەرم دی

شوڵەیی زاتی حەق سووی ئەختەرم دی

وەشی گرد یاران نە دەفتەرم دی

رەمووز دیوان هونەرورەرم دی

سرووش غەیبی هەم سەرورەرم دی»

هەقالان من ئەمرۆ لە خەودا حەوت سفرە و خانم
دی، سەرچاوهی پاک و جووباری رەوان و چرای شەوکانم
بینی. مامۆستای جەمخانەیی سەر و سەری شاراوه و شای
ئەزەل یان شای دەودانم دیت، هەوینی ژیان و فەر و
شکووی کات و سوورپینەری چالاکی جیهان و خەلکە کەم
بینی.

«یاران خانم دی، یاران خانم دی»

ئارۆ نە خەودا من حەفت خانم دی

چەشمەي ئەنتەھوور جوۆي رەوانم دى
 فانۆس و فەنەر گرد شەوانم دى
 ئۆساي جەمخانەي سەر پيئەنەنم دى
 مورغى ئەزەلى شا دەودانم دى
 مايەي زىندەگى و فەر زەمانم دى
 چەرخچى چالاک گرد جەهانم دى»
 ديسانەو شەويك لە خەودا شا ئىبراھىمى رۆچيار،
 پاريزەرى ديبەرى خۆش بۆن و بەرامى يار و چريکەي
 پەلەوەرەکانى گولزارى يەزدانم بينى، ئەو هەقالە
 ريزدار و خۆش زمانم ديت کە پاريزگارى لە ميگر
 و چيمەنى دەکرد.

«رۆچيارم دى، رۆچيارم دى
 شەوي نە خەودا رۆچيارم دى
 نەنە ئيوەت و شا تەيارم دى
 شا ئىبراھىمى شاسوارم دى
 خاوەند باخچەي؛ وەش بۆي يارم دى
 زەمزەمەي تويوور گرد گولزارم دى
 چەمەن و ميگر و ميگر غوزارم دى
 ئەو يار نازار وەش گوftarم دى
 شەويکى دیکە لە خەودا باوا يادگار، شاي خاوەن

جیهان و لایه‌نگری یارانم دیت که هه‌وینی خوشحالی
 هه‌مووانه. پاشای سهرانه، ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ی هه‌موو که‌سیکه
 ئه‌من دیتم، جه‌مشیدی جه‌م و جامه پر له مه‌یه‌که‌یم
 بیینی، به‌راستی من یاری شه‌و و رۆژ و سه‌ره‌ه‌لقه‌ی
 هه‌قالانی ناودارم بیینی.

«زه‌رده بامم دی، زه‌رده بامم دی

یه‌ک شه‌و نه خه‌ودا زه‌رده بامم دی

یادگار شای هه‌ردوو زامم دی

نازنز رهاج مایه‌ی کامم دی

ئه‌و شای سهرانه‌ی خاس و عامم دی

جه‌مشید جه‌م قه‌ده‌ر مه‌ی نه جامم دی

یاری هه‌ردوو سه‌ر سو‌ج و شامم دی

سه‌ره‌ه‌لقه‌ی یاران ساحیب نامم دی»

ئه‌م ئاو‌ه‌لئاوانه که له هه‌فت‌به‌ندی «زولفه‌قاردا» هینامان
 و باسمان لیوه کرد له سه‌ر هه‌فته‌ن، زۆر له‌وانه‌ی نیو
 ئاو‌یستا ده‌چیت که له سه‌ر ئه‌مشاسپه‌نده‌کان هاتوو؛ که
 هه‌ر کامیان بوته‌گه‌وره و سه‌رۆکی به‌شیک له ئافراندن.
 ئه‌لبه‌ت هه‌وت مه‌له‌کی ئیزدیش هه‌ر ئه‌م رۆله‌ ده‌گیرن که
 هه‌وت پیری یارسان و هه‌وت ئه‌مشاسپه‌ندی زه‌رده‌شتی
 له ئه‌ستۆیانه». (دیوان ذوالفقار: ب. ۷-۱)

به گويڙهي نامهي سهرئهنجام، هفتهن له سهردهماني
جياوازا له جهسته و لهشي پياوچاكان و پينغه مبهراندا دؤن بوونه
و خه لڪيان به رهو په رستني خوداي گهوره بانگه پيشت كر دووه.
ئهم فريشتانه له نووري په تي و تهواوي خودان و پردي
پيوهندي نيوان خودا و ئافرئيراوه كاني دونيان و جيبه جي كهرى
فرمانه كاني يه زدانن له ههمبه ر كاروباري جيهاندا.

دواي ئهم هفتهنه، خودا هفته وانه ده ئافرئيت كه
وهك ياريدهي هفتهن ئه ژمار ده كرښ و له زور هوئراوه دا
وهها دهرده كهويت كه عالمي زهمين له ژرر ركيقي
ئهو اندايه و به ژمارهي ئه وان ههوت ته به ق زهمين دروست
كراوه. به گويڙهي نامهي سهرئهنجام هر يه كه له ههوت
رؤژي ههوت به ناوي يه كيڪ له ههوت وانه وهيه: شه مه
سهي ئه بولوفا، يه كشمه ميره سوور، دووشه مه سهي
مستهفا، سي شه مه سهي شه هابه دين، چوار شه مه سهي
باوهيسي، پنج شه مه سهي حبيب شا و ههيني سهي
محهمه د گهوره سوار. جگه له مانه ههوت ئه ستيره ي
پر شنگدار يان «بنات النعش» كه پاريزگاري ئه ستيره كاني
ديكه ده كه ن له ژرر ده سه لاتي ههوت وانه دان.

ئهو هفته وانه هر هفت زهر يفن
هر هفت پاسه وان قوتبي شه ريفن

چوارچیۆه و کۆله‌که‌ی ئایینی یارسان

هه‌موو ئایین و ئۆلی بۆ رپیکخستن و په‌روه‌رده کردنی شوپن‌که‌وتووانی خۆی کۆمه‌لی چه‌مک و مانا له ده‌ق و باسه‌کانی خۆی دائه‌تاشییت و ده‌یکات به‌بنه‌ما و بنه‌ره‌ت بۆ خۆی؛ که ده‌بیته‌بنه‌مای رپیکخستنی تاکه‌کان له‌و ئایینه‌دا و ته‌نانه‌ت له زۆر لایه‌نیشدا یاسای کۆمه‌لگا ده‌که‌ویته ژیر کاریگه‌ری ئەم بنه‌ماگه‌له‌وه.

ئۆلی یارسانیش وه‌ک هزریکی خۆرسک له نیو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری؛ له باری ناوه‌روکه‌وه جوړیک دارپژراوه که له‌گه‌ل بیر و بۆچوونی خه‌لکدا تا راده‌یکی باش یه‌ک ده‌گریت و ناوئاخنی ژیانی خه‌لک پیکدیئیت. ئەم ئایینه‌ش وه‌ک ئایینه‌کانی دیکه‌ خاوه‌ن بنه‌مایه و چوارچیۆه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌یه و چوار کۆله‌که‌ی سه‌ره‌کی، باری هزری ئەم ئۆله به‌شان ده‌گیپن و له

که لاميشدا شروقه کراون که بریتین له: پاکی و راستی؛
 نیستی و ردا. ئه رکی هه ر یارسانیکه خوئی له م خشته دا
 که دهفته ری که لام فهرموویه تی بپاریزیت و پیکهاته ی
 مرووف بوونی خوئی له روالهت و دهرووندا له گه ل ئه م چوار
 هیمایه بگونجینیت.

شیخ ئه میر سه بارهت به م بابه ته ئه لیت:

یاری! چوارچیوهن باوه ری وه جا

راستی و پاکی؛ نیستی و ردا

۱. پاکی؛ واته خاوین بوونی ده ر و ناوی وجودی هه ر

یارسانیک؛ له هه ر ته م و تاریکیی که بیته هوی ره ش

داگه رانی رۆح و ره وان و ئیمان و ویزدانی. تاکی یارسانی

هه تا ده کریت بوی ئه بی خو پاریز بیته و خوئی له سووچ

و تاوان به دوور بگریته و بیته نمونه بو خه لکی؛ چونکه

ئو هیما ی هه ر تاکیکی ئازاده بو گه یشتن به ریگه ی

راست و دروست.

پیر وه یس ده لیت:

هه ر که س نه راگه ی حه ق مشو وه به ر

لاشه ش نه سه حرا ته نش وه بی سه ر

۲. ئه رکی تاکی یارسانه هه تا ته واو کار و کرده ی

خوئی له ریگه ی راستی و دروستیه وه بگه ی نیته ئاکام،

وه له هه ر لاری و لهویری له ژیانیدا چ راشکاو چ
 شارواه خوئی لابتات. ریشاندهری خه لک بیټ له خیر
 و چاکه دا، ده بیټ به ئە شق و ئەوینه وه ئەم کاره
 بکات هه تا خوداش پالپشتی بیټ، چون کورد وته نی
 باری لار به مه نزل ناگات. راستبیزی و دروستی
 و حه ق بیټی تاکی یارسانی ده بیټ ویردی زمانی
 هه مووان بیټ.

خان ئەلماس ده لیټ:

تهن پاک لباس پاک، دیده پاک دلپاک

شوکرش دمای دم بهرز بوو وه ئەفلاک

۳. نیستی سیهه مین کۆله که ی یارسانه و مانای له

روانگهی یارییه کانه وه واته ئەوپه رپی خو پاریزی... ئەوپه رپی

دهست و دل بازی..... ئەوپه رپی بی نیازی له خه لک.....

یانی هه میشه خوئی له هه مبه ر گه وره یی و ده سه لاتی خودا

به هیچ بزانیټ.... نابیټ له ئاست خه لک و ئافرینراوه کانی خودا

خوئی به زل بزانیټ. نیستی واته داپوشینی (حجاب) نه فس

و جهسته، ههروه ها به ره به ستیکیش بو گه یشتنی هه تاهه تایی

مروقی یاری به حه ق نه بیټ. که سه که سه رسپارده ی ئایینی

یاری و هه ق بیټ ئەبی لیوان لیو له ئە شق به خودا بیټ نه

ئاشقی رواله تی دنیا و جوانیه کانی بیټ.

۴. رڊا واته جواميڙي - ياري و يارمه تيداني هاوره گهز.
 دروشي ئايني ياري به دروستي هه مان يارمه تي و
 هاريڪاري و دهس گرتي مروڦه ڪانه، به ڪورتي جواميڙي
 واته خزمهت به خه لقي خودا.

راڳهي حه قيقهت شيشه نه بييهن
 نه جاي گه زافهن نه جاي مه نييهن
 هه ر تاڪيڪي يارسان ده بيت ئه م چوار بنه مايه ئه انجام
 بدات و به دل و گيان برواي به ئه م چوار رڙيانه بيت،
 هه روه اش پاراستني ئه م چوار بنه ما، گرنگرتين ڪاره ڪه
 تاڪ له سه ريه تي له رڙيگهي به رڙيوه بردنيانه وه به ردهوام
 بيت له ڪاري چاڪه و خزمهت به خه لقي خودا. سان
 سه هاڪيش له م باره وه ئه لي:

باوهري وه جا، باوهري وه جا
 ياري چوار شتهن باوهري وه جا
 پاڪي و راستي، نيسي و رڊا
 مه بو باري ويت سووڪ ڪهي جه دنيا
 چونڪه ئي دنيا جاگهي بوارهن
 گا سه رهوبان و گا سه رهوخوارهن
 مه بو وه پاڪي و راستي و رڊا
 گرد وات ويتان نيسي ڪهن پهي مودا

ئەلبەت لە سەرچاوەیەکی دیکەدا جگە لەم چوار
 بنەمایە که باسمان کرد بنەمایەکی دیکەش زیاد
 دەکات بەم چوار بنەمایە و ئەویش پیروژ راگرتنی
 ئاگر، ئاو، با و خاکە کهوا مرووف و ژینگە و ئازەل
 و ڕووکیش لەخو دەگریت و ئەم ڕههەندەش هەتا
 ئیستا لە جەم ئیزدی و زەرەشتیش هەر ماوه و
 تەنانەت ئیزدییەکان لە سەر ئەم بابەتەیی دوایی قەول
 و سەبەقیان هەیه. (د. مەهدی کاکەیی، ۲۰۱۷: ۶۰)

قوربانى كىردن له ئۆلى يارساندا

له هه موو ئايينه كاندا قوربانى كىردن هه يه و شىوازى
جوراوجور تىدا په يرهو ده كرىت، تهنانهت هه ر ئايىنى
رپوره سمى تاييه تى هه يه بو ئه م نه رىته، به لام ده بىت
بزانين شتىكى گرنگه، چونكه له نيو زوربه ي ئايينه كاندا
رهنگدانه وه ي تاييه تى هه بووه و وه هايش دياره فه لسه فه ي
گرنگى له پشته كه هينده بوى دائه چن و لى وى ورد ئه بنه وه.
ئه م نه رىته جورىك رىگه خوش كىردنه بو خاوين بوونه وه و
كوشتنى نه فسى سه ر كىشى ده روون كه مروف به كوشتنى
باشترين شت له مال و سامانه كه ي پال به دنيا په رستى به وه
ده نىت و بو دوزينه وه ي درگاي به خته وه رى و په رىنه وه له
نه هامه تى ئازهلېك يان شتىكى به نرخ وه ك قوربانى ناو
لى ده بات و له كاتىكى تاييه تدا پيشكه ش به ئه وه هه قه ي
ده كات كه ده سته و داوئى بووه.

له ٿاينى يارساندا قوربانى بهرزترين بههائى ههيه، چونكه ٽهوشتهيه كه خوى فيداى حق دهكات و ٽهم كارهش له تايبهتمهنديهكائى ٽهم ٿاينه ديتته ٽهمار. يارسانهكان چهندان بايهخ به نوڙكردن نادهن، بهلام زورتر نياز دهكهن و بروايان وايه به دانيشتن له جهمخانه و نيازدان، ٽهمرى يهزدانان جيجهجى كردووه و بهرپرسايهتى له ڪوليان كهوتووه. نياز يهكيك له پينج شيوازي قوربانى كردنى يارسانه كه تاكى ههزار و دهستكورتى يارى بهوپهري لارهملى و سهركزيهوه پيشكهشى خوداى دهكات. ٽهگهر روڙى ههينيش ٽهم كاره بكات به جيجهجى نوڙى يهك ههوته قبول دهكرت؛ وهك بليى تاكى يارسان بوى ههيه ههموو ههوتهين قوربانى بكات بهپيچهوانهئى ٽولى ٽيسلامهوه كه تنهها له جيڙنى قورباندا بهجى هينانى ٽهم نهريته بويان دروسته. له ٿاينى ياريدا باس له چوارده جوڙ قوربانى خويندار و بيخويند ڪراوه؛ بو نمونه كهلهشير، مهر، گا و گوپر، وشتر و هتد. ٽهلبهت ههر ٽهم ٽازهلاننه ٽهگهر ڪيوپيهكهى قوربانى بڪريت دهبيت نير بيت و قهلهو و ساغيش بيت يانى ٽهگهر مى بيت يان ڪز و ڪوپر ٽيدى لايان پهسند نييه؛ بهلام بوچى كهلهشير لهوههموو پهلهوهردا ناوى هاتووه ٽهويه

که له نیو یارساندا زۆر پیروژه و تهناهت له کهلامدا باسی لیوه کراوه و وهک مزگینی دهری رۆژ و راونهری تاریکی ناسینراوه. قوربانی کردنی ئەم پهلهوه ره رسمی تاییهتی خۆی ههیه و ناییت که متر له شەش مانگ بیټ واته ده بیټ له خەم ره خسابیټ؛ ئەلبەت پیشتەر وتمان که ههندی له یارسانه کان گوشتی که له باب ناخۆن بهس وهها دیاره گشت گیر نه بیټ. له نیو ئیزدیشدا جیگای بایه خه و تهناهت زۆر جار تاوسی مه له ک له شیوهی که له شیردا پیشان دراوه و برگهیی له مهسحه فا رهشی تهرخان کردوو به خۆیهوه. بو و شتر و مهر و گایش ناییت که متر له سالی ته مهنی بیټ واته به یاسای سروشتی ده بیټ ره گهزی میی ئەو ئازله له و ساله دا بتوانی ئاوس بیټ که چی له ئیسلامدا ده بیټ سی قوربانی دیتبی یانی سی سالی پر کرد بیتهوه و ههچ نو قسانیی له جهستهیدا نه بیټ. یه کهم قوربانی که خۆی فیدای ههق کرد که له زهرد بوو، هه ربۆیه هه ر شتی که لای یارییه کان وهک قوربان چاوی لیده کریټ به های مه عنهوی له لووتکه دایه؛ که ئەم شیاو بوونهی ده بیټ به هۆی ئەوه بی سی و دوو بگاته بهردهم حەق. له جهمی یاریدا ئەو کوشته که سهریان ده بری به دوعا و نزا تهوه رکیان ده کرد و پاشان ده یان کرد

به يخني شوڤبا، له م نهريته دا ناوي خاوه نكار و حه فته وانه ده خويناويه وه، ئەلبەت ئەم شته هيئده پيروژ بووه كه ته نانه ت له كاتي خوار دنيشدا ئيسقانه كه يان نه ده شكاند هه تا به هاي دانه به زيت، هه ر له ئيسلا ميشدا چوار پاچكه ي ئەو ئازە له ده برن و له شويني ك شياو له چالي ده كه ن كه رهنگه فله سه فه يكي هاوشيوه يان هه ييت، به لام من پيموايه بو ئەوه بووه هه يكه لي بميني ت بو ئەوه ي له دو ناندو ندا رو ح بتواني تيدا جي بگري ت. له نيو ئيزدييه كاندا كه له باري بير و برواوه له يارسان نيزيكن نه ريتي هاوشيوه يان هه يه و له جيژني جه مادا گايه ك ده كه نه قورباني و بروايان وايه كه وا له هه ر تنوكه خوينيكي ئەو ئازە له ژيانيك دروست ده ييت و ته نانه ت سروشت ده بوو ژيني ته وه، كه به توژيك وردبوونه وه ده رده كه وي كه له هه موو ئايينه كاندا گه رچي خوين ئەدر يت، به لام رچه شكاندين كه بو ژيانه وه ي مه عنه وي و ماديش. ده لين بير ميكايل ده وداني له رو باري سيرواندا ده گاته خزمه تي هه زره تي سولتان و پاش قهيري گف توگو سولتان به موعجيزه ماسيكي برژاوي پي ده دات و پي ده ليت بيخو، به لام ئيسقانه كه ي مه شكينه؛ ئەويش ئەم كاره ده كات، كه چي سه رله نو به ئەمري سولتان ماسي زيندوو ده ييته وه

و دەر واته نیو ئوی سیروان.

سولتان مەرهمۆ:

گۆشتش بکەر نۆش سقانش مەشکەن،

گۆشتش بکەر نۆش

ئەگەر بشکەنی رزمو سقانش،

رۆحش نەختوور مەبۆ ئەمانش

مەبۆ ئەمانش رۆحش نەحوزوور

سقان شکنا نەکەری دەستوور

هەرکەس نەجەمدا سقان بشکنۆ،

کوگای کردارش گردش مەرمنۆ.

واتە: ئەگەر کەسیک ئەم فەرمان گەلە ی سەرەو بەجی

نەهینیت وەک ئەو وایە کاریکی بی هۆی کردییت و نە

تەنھا خیری بۆی ناییت بەلکوو چاکەکانیشی دەسپیتەو.

(مورادی، ۱۳۹۶: ژ. ۳۶۳. ل ۲)

ئامپىرى مۇسقىا و پروانگه يارسان له م باره وه

ويپراي هه موو ئه م مزارانه كهوا باسما ن كرد، بابه تىك هه يه كه زور جيگاي سه رنجه و له گشت ئه م قوناغانه دا جيگه ي تايبه تي خو ي هه يه و به جورىك شوپن يى دانا وه كه ناكريت له مهر ئه و شته لووته لا بين و ملي لى باده ين، ئه و يش رىك خستنى گشت ئه م سرود و نه ريت و رى و ره سما نيه له گه ل نه وا و نه غمه ي مۇسقىا ي ره سن به تايبه ت ته مووره كه وه ك سا زيكي ئه هو ورايى و ئيزه دى ده يناسن و به نه غمه ي حه زره تي حه قى ده زانن. باز نه ي به ها و بايه خى ئه م ئامپره له ناوچه ي كر ماشاندا هى دوو هه رىمى سه حنه و كر ينده، به لام له ميژه نه وا ي خو ي تىكه لى خو ينى خه لكانى ئه م هه رىمانه كردو وه و نيگار ه كانى له سه ر قور و به رد له گر ده كانى كه يو ان و به نى يونسى مووسل، شووشى خووزستان كه ميژينه ي

شەش ھەزار سالەيان ھەيە ماوئەتەوھ. لە ئايىنى يارساندا جگە لە «تەموورە» وەك ئاميرىكى پيرۆز لە مۇسقىي دىكە ناو براوھ. لە پەرتووکی سەرئەنجام كە كتيبيكى دىنييه و تايبەتى وتوويزى سولتان ئىسحاقە لە گەل ھەقالە كانيا، سولتان بە بەستنى پەيمانى لە گەل دۆستانى كە بە «بىيا و بەسى» پرديوهر بە ناوبانگە، ئايىنى يارى بە شيۆهى ئەمپروۆزى ئاشكرا كرد. ھەقالانى سولتان ئىسحاق كە ھەفتەن، ھەفتەوانە، چل تەن، ھەفت بېژەر، نەوھدونۆ پير، ھەفت سەقا، ھەفت سازچى، ھەفتاودوو پير و ھتد بوونە، لە بەردەم سولتان و ياراندا وپراى ناساندنى خۆيان و ئەو كەسانەى كە ھىماى فەرى خودا بوونە لە رابردوودا، دەورى خۆيان لە گۆرانكارىيە ميژووييە كانى پيوھنديدار لە گەل ئەو سەردەمانەدا رپون دە كردهو؛ يە كيىك لەو كەسانە شا خوەشەين لورستانى بووھ كە لە كۆتايى سەدەى چوارەم و سەرەتاي پىنجەمى كۆچيدا دەژيا. لە يە كيىك لە دەورە كانى سەرئەنجامدا بە ناوى «گەواھى دوون» نەوھدونۆ پيرى شاھۆ وپراى ناساندنى دوونە كانى خۆيان لە رابردوودا كە سايەتى خۆشيان لە سەردەمى شاخوھ شىندا شرۆفە دە كرد و گەوايان ئەدا كە ھەركاميان ئەركى رپنووينى نۆسەد كەسى لە ئەستۆ بووھ، ھەر بۆيە

سهردهمی شاخوهشین به نۆسه د نۆسه دهش نوبانگی ههیه. یه کییک له جوانییه کانی ئەم سهردهمه ئەوه یه که نزیکه ی چل و دوو کهس له مانه خۆیان به مامۆستا و ژهنیاری مۆسیقا ده ناسینن و یه کییک وهستای سوارکاری و یه کییک مامۆستای گۆرانی بیژی و ئەوی دیکه ژهنیار و سه ما که ره. بۆ نموونه له بهیته کانی که لامدا ئاماژه به هونهریان کراوه.

پیر جه بار مه ره مۆ:

نامیم سه یاد بی چا لورستانه
باش ناقووس ژهن بیم چه خهیمه گانه

پیر وشیار مه ره مۆ ده لیت:

نامم قوباد بی ههم چا لورستان
باش تهنبوور ژهن بیم چا گاه بیابان
کورده کانی یارسان یان ئەهلی حهق که له شاره کانی
کرماشان، کریند و ناوچه کانی دیکه ی کوردستان نیشته جین،
گرنگی زۆر به مۆسیقا ئەدهن و به لایانه وه شکۆداره.
تهمووره یان تهنبوور (تهنبوور، تهموور، تهمیره یان تهمووره)
ناوی ئامیریکی مۆسیقایه. ئەم سازه له کاسه یه کی بچووکی
بال دریتز پیکهاتووه (وه کوو سی تار) که ههر له میژوهه له ناو

ئیرانیه‌کاندا به تایبته کورده‌کان باو بووه، که چوار تال ژیی به سهردا تیده‌په‌ری و به قامک ده‌ژهنریت. ته‌موور سازیکی تایبته‌تی ئایینی یارسانه که زورتر له ناوچه‌کانی کرماشان له رۆژه‌لاتی کوردستان باوه، شوینکه‌وتووانی ئایینی یارسان وه‌ک سازیکی پیروژ له بونه ئایینییه‌کاندا که‌لکی لی‌وه‌رده‌گرن. له زمانی کوردی و له ناو کورداندا ته‌مبوور به چهن ئامیری جیاواز ده‌بیژریت. له باکووری کوردستان به دیوان ده‌لین ته‌مبوور و له ناو کورده‌کانی خوراسانیشدا به دووتار ده‌لین ته‌مبوور.

ته‌نبوور یان ته‌مووره له سهرده‌می شاخوه‌شین به دواوه بوو به ئامیریکی مؤسیقای پیروزی ئایینی یارسان و له نه‌ریته ئایینییه‌کاندا ته‌مووره‌یان ده‌ژهنده؛ ئەویش به شیوه‌ی بازنه‌یی ته‌مووره‌یان له یه‌ک ئەدا و به دەم سرووده‌وه ئەم ئامیره‌یان کۆک ده‌کرد. ره‌نگه‌ ناوی ئەم سازه‌ ههر له‌م وشه‌وه هاتبیته که کاتی ژهنینی ئەم ئامیره‌ ته‌مووره‌یان له یه‌ک ئەدا و به شیوه‌ی بازنه له کن یه‌کتری داده‌نیشتن. ته‌مووره (۱۴) په‌رده‌ی هه‌یه و خاوه‌نی چهنده مه‌قامه که گرنگترینیان بریتین له: ۱. حه‌قانی (که‌لام): ئاوازه‌کانی پیوه‌ندی‌دار به که‌لامی نووسراوه به‌م مه‌قامه ده‌خویننه‌وه و ریژ و پیروزی ته‌مووره‌یش ههر هی ئەم مه‌قامه‌یه و

له زۆربهی سهردهمه كاندا بهم ناوه ناسراوه. به زۆری شیعره كانی كه لام و سهرئه نجام بهم مه قامه ده خویننه وه و كه لامه سهره كیبه كان كهوا دهوره یكى ۷۲ كه لامه یه له خو ده گریت و به كه لامی پردیوه ریش ناوبانگیان هه یه ۲. مه قامی مه جلیسی (باستانی یان كهون): له مه به شه دا نزیكه ی ۱۴ هه تا ۲۰ مه قام بهرچاون و به زۆریش به ته مووره به پریوه ده چن، به لام سازه كانی نه رمه نای، ده هوڵ، دووزه له و شمشالیش تیدا به كار دیت، ئه لبه ت ته مووره ژهنه كان هندی جار ئه م مه قامه به مه قامی یاری نازانن ۳. مه قامی مه جازی یان گۆرانی: میژووی له وانی دیکه كه متره و ته وای گۆرانییه كانی كوردی له م رسته دایه. ته نانه ت خویندنه وه ی شانامه ش له گه ل لیدانی ته مووره دایه و برگه كانی شانامه وه ك نیایشه كانی «كه لامه» له ئۆلی یارساندا. (مالپه ری ویکیپیدیا wikipedia)

ئه لبه ت موسیقا له نیو ئایینه كوردیه كاندا هه یه و ئیزداتیش وه ك یارسان سرووده كانیان له گه ل موسیقا ریکده خهن و به ده ف و شه باب (شمشال) ژهنین هه وینی رۆحی بابه ته كه زیده تر ده كهن. له بۆنده هیشدا باسیك له سه ر بانگ و دهنگه پیرۆزه كان هاتوو ه كه بانگی ته مووره و چهنگ به بانگی چاكه كاران ده زانیت و پیی وایه

دهقه پیروژهکانی ئاوێستایی پێرای ئەم ساز و نهواگهله دهخوینرێتهوه (دادگی فرنبغ، ۱۳۸۰: ۹۳). له پهرتووکی درهختی ئاسووریکدا که ۱۲۱ برگهیه، له برگه ی ۱۰۱ ئاماژه به پینج ئامیری موسیقایی باش دهکات که یهکیان تهموورهیه (طبری احسان: ۱۰۱). له کارنامه ی ئهردهشیری بابه کانیشدا هاتوووه کاتی که ئهردهوان، ئهردهشیر له زیندان دهخات کاتی خووی به گۆرانی وتن و تهمووره ژهنینهوه تیپهر دهکات. هه مووی ئەم باس و راسانه ئاماژهیه به پیروزی ئەم ئامیره و جیگه ی تایبه تی هه بووه له ئیران و میژوو پوتامیا که له ئاسه وارناسیشدا ئه مرۆکه نیگاره و وینهکانی ئه دۆزریتهوه و بایهخی له میژینه ی زۆرتر روون ده بیتهوه. (فروشی بهرام، ب: ۲: ۳۳)

دهف وه کوو دایهره وایه بهم جیاوازییهوه که بهرزی بازنه که له دهفدا زۆرتره و سازیکه له سازه زه ربیهکان له نیو موسیقای کوردی و ئیرانیدا. دهف له بازنهیهکی دارین دروست بووه که پێستیکی ناسکی پیدا دراوه و له دیوی ناویهوه کومه لیک زنجیر یان بازنه ی بچووکی لی هه لواسراوه. لیدانی دهف ههر وهک دایهره وایه که به دهستی چهپ ئه یگرن و به دهستی راست لیی ئه دهن و ئه یژهنن. یارسانهکان له رابردوو له جهمخانه و شوینه ئایینهکاندا ده فیان به کار

ئەھيئا، بەلام ئيستا زياتر له تەمووره كەلك وەرئەگرن. له سەردەمی پيش هاتنی ئيسلام بو كوردستان، دەف له نيو موسيقای كوردی و ئيرانی هەر وه كوو سازه كانی تر بوونی هەبووه؛ بەلام بەهاتنی ئيسلام كه هەندی ماموستا موسيقایان حەرام كرد كه سانیک بو پاراستن و بەرگری له فەوتان له خانەقا و تەکیه كان نهوای ئەم ئامپەریان تیكەلی سرووده ئایینیە كانی ئيسلامیش كرد بەجوړیک كهوا بووه بەشیک له خانەقا و زیكر و سهمای دەرویشانی كوردستان، زیكر و سهمای دەرویشانی تەریقەتی قادری و كەسنەزانی و هتد له كوردستان بە ئامپیری دەف دەكری و هەر بەمبۆنەیهوه (۷) بو (۱۰) مه قامیان بو داناو كه له باری موسیقاییهوه هەركامیان له سەر رپتمیكن. دەف له كوردستاندا هەنووكەش سازیکی پیروژه و جگه له ریبازه دەرویشیه كانی ئيسلام، ئیزدییه كانی له كاتی خویندنی قەول و سهبهقی تایبەت بە ئایینه كەیاندا بە کاری دین و وهك رەمزیکی پیروژ چاوی لی دەكەن.

بەكورتی رەوشی ئایینی نەتەوهیی له كوردستاندا بەرزى و نهوى زۆرى تیپه راندوو و گەلیك گۆرانی به سەردا هاتوو، بەلام زۆر بەی نەریته كانیان هەر به پوخت و پەتی ماونەتەوه و تەنانهت وهك هیمای نەتەوهییش سەیر

ده کرین، بو نمونه وهک ئۆلی نه تهوهیی لییان ده روانن که
 سهرده مانیک وهک قه لای بهرخودان له هه مبهه ره هیرشی
 ئیسلامدا بهرگرییان کردوه و نه تهوه په رسته کان زۆر به
 ریزه وه سهیریان ده کهن. موسیقا و سرووده ئایینییه کانیشیان
 وهک نمونه ی هه ره ره سه نی بواری ئاواز و نه غمه ی
 کوردی سهیر ده کرین که به راستیش ره گی له سه
 سینگی میژووی ئه م نه تهوه یه دا داکوتاوه و هه تا ئیستاش
 هه ر بالای پر له شکۆی هونه ری خۆی له سیبه ری ئاییندا
 قنج و قیت راگرتووه و نه وی نه بووه.

سەرچاوه كان

سەرچاوه كوردیییه كان:

۱. كلاوس موولیر؛ بابەتیک له سەر کلتووهره كان که له پهرتووکی (نگاهی گذرا به فلسفه یارسان دکتر گلمراد مرادی) باس کراوه ته وه.
۲. ته یب تاهیری؛ کلتوووری ئۆرمهن یان ماچۆ، وهرگیرانی بۆ کوردی: محهمهد مورادی، پوخته یهک له دهقه که، ۱۳۹۵.
۳. سیروان داریانی (کاک ئهسکه ندهر مورادی)؛ دهستنووسه کانی.
۴. جهمال نه بهز؛ فهلسه فه و رامانی یارسان له فهرهنگ و رامانی کوردهواریدا، دهقی سمیناری ۲۶ ئاپریلی ۲۰۰۸ له یۆتۆبۆری.
۵. عهلی میرده رویشی؛ که لام و دهفتهری دیوانه گهوره؛ له دهقه پیروژه کانی یارسان، ۱۳۸۸
۶. ئهستانس ماری کهرمهلی؛ مهسحه فا رهش، پهرتووکی پیروزی ئیزدییه کان (بیبلیۆگرافیای ئیزداتی)، وهرگیرانی نه جاتی عهبدو لالا، بنکه ی ژین، ۲۰۰۶.
۷. مورادی (باقلاوایی) محهمهد؛ وتاریک له سەر دۆنادۆن،

رۆژنامه‌ی شەرق، ژماره ۲۸۴۵ (شەممە ۲۲ ئاوریل ۲۰۱۷)،
 لاپەرە‌ی ۵ و هەروەها مالپەری بیرکردنەوہ:

<http://birkrdnawa.Com/Article> – ۸۱۷۵

۸. مورادی (باقلاوایی) محەممەد؛ قوربان‌ی کردن لە ئۆلی یارساندا،
 ئەم بابەتە لە حەوتەنامە‌ی سۆران؛ ژماره (۳۶۳۳۱) جۆزەردانی
 (۹۶)، چاپ کراوہ.

۹. د. مەهدی کاکەیی؛ گوڤار رۆشەنبیری و وەرزیا لالش؛
 وتاریک ل سەر ئۆلا یارسان، ژماره (۴۲)، ژ وەشاندا دەستەیا
 بلندا بنگەه‌ی لالش، دھۆک، هاقینا ۲۰۱۷.

۱۰. کوڤان خانکی (کوڤان ریسان حەسەن)؛ هزر و فەلسەفە
 د ئەدەبیاتا دینی ئیزدیان دا و کارتیکرنا وان ل سەر هۆزانا
 کەفن و نويا کوردی، چاپا ئیککی، ۲۰۱۶، دھۆک.

۱۱. خەلیل جندی رەشو؛ پەرن ژ ئەدەبی دینی ئیزدیان،
 بەرگی ئیککی، چاپا ئیککی، دەزگەها سپیریژ، دھۆک، چاپخانا
 وەزارەتا پەروەردی، ۲۰۰۴.

۱۲. مورادی (باقلاوایی) محەممەد؛ زەروان و زەرەدەشت،
 کانئ کتیب، ۱۳۹۵.

۱۳. تەیب تاهیری؛ سالیپوی ئاریای کوردی (سەرئەنجام
 دەورە‌ی کەبەهان)، وەرگیڕانی: هاوار بەهمەنی، چاپی یەکەم،
 دەزگای جاپ و پەخشی موکریانی، هەولیر ۲۰۱۰.

۱۴. سدیق سەفی‌زادە (بۆرە کەیی)؛ کاکەبیەکان و ری و
 رچە کەیان، لاپەرە‌ی ۲۷، حکومەتی هەریمی کوردستان،

- وهزاره‌تی رۆشنگیری به‌رێوه‌به‌رایه‌تی گشتی چاپ و بلاو‌کردنه‌وه،
 زنجیره (۱۱۱)، ۲۰۰۱.
۱۵. ناوکا؛ ئیسلام فه‌ره‌ه‌نگی ئینسکلۆپیدی، مۆسکۆ، ۱۹۹۱.
۱۶. دیوانی زولفه‌قار.
۱۷. سرووده ئاینیه‌کانی یارسان.
۱۸. ده‌ست‌نووسی کاکاره‌دایی و سه‌رئه‌نجامی سه‌رده‌می
 شاخوه‌شین؛ به‌ پێی به‌لگه‌ نووسراوه‌کانی بۆره‌که‌یی.
۱۹. د. ره‌شاد میران؛ ره‌وشی ئاینی و نه‌ته‌وه‌یی له
 کوردستاندا، بلاو‌کردنه‌وه‌ی سه‌نته‌ری براه‌تی (زنجیره‌ی ۷)،
 چاپی دووه‌م، کوردستان، ۲۰۰۰.

سه‌رچاوه‌ فارسیه‌کان:

۲۰. م.ع، خواجه‌الدین؛ تاریخ و شرح عقاید دینی و آداب و
 رسوم اهل حق، کتابخانه‌ منوچهری، تهران
۲۱. فره‌وشی به‌رام (ترجمه)؛ کارنامه‌ اردشیر بابکان، بخش
 ۲، بند ۱.
۲۲. طبری احسان؛ درخت آسوریک بند ۱۰۱
۲۳. دادگی فرنبغ؛ بندهش، گزارنده: مه‌رداد به‌هار، انتشارات
 توس، چاپ دوم، پاییز ۱۳۸۰ تهران.
۲۴. طیب طاهری؛ بانگ سرحدان، انتشارات مکریانی، چاپ
 یکم ۲۰۱۳، اربیل کردستان.
۲۵. یاسمی رشید؛ کرد و پیوستگی نژادی او، تهران ۱۳۱۶.

۲۶. محمد مردوخ؛ تاریخ کرد و کردستان، انتشارات شوان، چاپ اول، ۱۳۹۵
۲۷. گلمراد مرادی؛ نگاهی گذرا به تاریخ و فلسفه اهل حق (یارسان)، هایدلبرگ آلمان، بهار ۱۹۸۶.
۲۸. امین زکی؛ خلاصه تاریخ الکرد و الکردستان، بغداد ۱۹۶۱.
۲۹. صفی‌زاده صدیق؛ بزرگان یارسان، تهران ۱۳۵۷.
۳۰. صفی‌زاده صدیق؛ نوشته‌های پراکنده درباره یارسان (اهل حق)، انتشارات موسسه مطبوعاتی عطایی، چاپ اول، تابستان ۱۳۶۱.
۳۱. سید محمد علی خواجه‌الدین؛ سرسپردگان، تبریز ۱۳۴۹
۳۲. پورداوود ابراهیم؛ اوستا؛ سازمان انتشارات فروهر، ۱۳۵۳ تهران.
۳۳. نیازی احمدعلی؛ نگاهی تطبیقی به آموزهای تناسخ در ادیان هندی و رجعت معرفت کلامی؛ پاییز ۱۳۹۰.
۳۴. صفی‌زاده صدیق (بورکه‌ای)؛ سرانجام یا کلام دوره خزان؛ نشر هیرمند ۱۳۷۵.
۳۵. تورات؛ سفر پیدایش، بخش ۱، آیه ۱ تا ۳۱.
۳۶. طاهری طیب؛ موضوع: نگاهی بر نسخ کلامی یارسان، کشکول (فصلنامه تخصصی اسناد و نسخه‌های خطی مناطق کردنشین)، سال دوم، شماره ۳، پیاپی ۷، بهار ۱۳۹۶.
۳۷. سایت جهانی wikipedia